

[1987 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்படி தவறான தகவல்களைத் தரவேண்டாம் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவிலில் 16 செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. அவைகள் உண்மையானவை. அவைகள் அத்தனையும் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு, அன்றாடப்பூஜை, நைவேத்தியங்கள் நடைபெறுகின்றன. திருமேனிகள் பற்றித் தொல்பொருள் துறையில் பதிவு செய்யப்பட்டு உள்ளது. இவைகளுக்கு புகைப்பட ஆல்பமும் தயார் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொகுதி மக்களுக்கு இதை நம்பும்படியாகச் சொல்லவேண்டும்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) சிறுநீரகங்கள் (நோய் தூக்கும் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுதலுக்கான அதிகாரமளிப்பு) சட்டமுன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு, சிறுநீரகங்கள் (நோய் தீர்க்கும் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுதலுக்கான அதிகாரமளிப்பு) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்டமுன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை (சட்ட முன்வடிவு எண். 24/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும் ”.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் பேசுகின்றபோது, மக்களிடையே காவல்துறையானது, மக்களுக்கு பாதுகாப்பான வாழ்க்கையைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு

1987 மே 8]

[திரு. எ.எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

நிறுவனமாக, ஒரு அமைப்பாக நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நடக்கின்ற பணிகளைப் பார்க்கும்போது, ஏழை மக்களுக்கு உள்ள படியே எந்த ஒரு பாதுகாப்பும், இந்தக் காவல்துறையிடமிருந்து இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. 'அருள் இல்லாதவர்களுக்கு அவ்வுலகம் இல்லை, பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இவ்வுலகம் இல்லை, என்று நம் முன்னோர்கள் சொன்ன வாக்கு, இந்த காவல்துறைக்கு மிகப் பொருத்தமாக, ஏற்புடையதாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல் நிலையங்களில் பணம் கொடுத்தால்தான் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற நிலை தமிழ்நாடு முழுவதும் நீடித்து, நிதர்சனமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வழக்குகளில் சேர்க்காமல் இருக்க பணம், வழக்கிலே சேர்த்தவர்களை அதிலேயிருந்து விடுவிக்க பணம், தகராறு செய்து கொண்டு இருவர் சென்றால், இருவரிடமிருந்தும் பணம் வாங்குகின்ற முறையில், ஒருவரை மிரட்டுவது, அதற்குப் பணம் என்று எங்கும் நீக்கமற்ற நிறைந்திருப்பதைப் போல, காவல்துறையிலே இலஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

இதில் அரசு ஒரு நடவடிக்கை எடுத்து, இதற்கு ஒரு மாறுதலை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். திருட்டுக் குற்றம் மற்றும் ஏதாவது விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்ற நபர்கள் உயிரோடு திரும்பினால் அது அதிகப்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாக ஆகிவிட்டது. உதாரணமாக, வீரகேரளம்புதூர் பகுதியிலே மாரியம்மாள் என்ற பெண் திருட்டுக் குற்றத்திற்காக விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள். அங்கே அடித்துக்கொல்லப்பட்டாள். ஆனால் அவள் தூக்கிலே தொங்கியதாக அங்கே இருக்கும் காவல்துறை அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் கதைகட்டினார்கள். அதை அந்த ஊரார் நம்ப மறுத்து, ஊரே நம்ப மறுத்து, ஊரே திரண்டு சென்றது. ஆனால் காவல்துறையினுடைய ஆய்வாளர், மாவட்ட காவல்துறை துணைக் கண்காணிப்பாளர் எல்லாம், இங்கிருந்து சென்றவர்களை வசைமாரியாக திட்டிஇருக்கிறார்கள். அதன்பிறகு, அவர்கள் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை செய்யும்போது, ஆர்.டி.ஓ. வைக்கூட அவர்கள் மரியாதையாக நடத்தவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த காரணத்தினாலே ரெவின்யூ துறைக்கும் காவல்துறைக்கும் அங்கே ஒரு போராட்டமே நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்த அளவிலே இன்றைக்கு காவல்துறை, வரதட்சணைக்காக எப்படி மருமகனை சாகடித்து அவர்கள் எதிர்பாராமல் தீப்பிடித்து இறந்ததாக கதை கட்டிவிடப்படுகிறதோ அதைப்போல தூக்குப்போட்டு செத்து விட்டார், விசாரணை என்றவுடன் அவமானம் தாங்காம

[திரு. எ.எஸ்.ஏ, ஆறுமுகம்]

[1987 மே 8]

விஷம் குடித்து விட்டார் என்றெல்லாம் கதை கட்டிவிடுகிறார்கள். குற்றம் என்னவென்று பார்த்தால் 200 ரூபாய் பொருளை களவாடிச் சென்றார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 200 ரூபாய் பொருளை களவாடிச் சென்றவர் விசாரணைக்காக அவமானம் தாங்காமல் விஷம் குடித்து விட்டார் என்று சொன்னால் இதை யாராவது நம்ப முடிகிறதா? அந்த அளவிலேதான் காவல்துறையினருடைய போக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. இதுமாதிரி எத்தனையோ அதற்கு உதாரணமாக நான் சொல்ல முடியும்.

இப்போதுகூட, இராஜபாளையத்தில் தகராறு. அதற்கு கூட நான் 27-4-1987 அன்று இங்கே ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆனாலும் கூட வாய்ப்புகள் வரவில்லை. காவல்துறை மானியம் வந்துவிட்டதால் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை மீது பேச வாய்ப்பு வரவில்லை. இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற தகராறு என்னவென்றால், ஒரு சாதாரண சைக்கிள் கடையில் சைக்கிள் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பலபேர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட சூழ்நிலை. இதெல்லாம் எப்படி வந்தது? அந்தப் பகுதியிலே காவல்துறை செயலற்றதாக இருக்கிறது. ஒருவருட காலமாக இது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல ரௌடிகளை குண்டர் ஆக்கிலே போட வேண்டுமென்று விருப்பப்பட்டாலும்கூட போடமுடியாமல் இருக்கின்ற நிலையைக் கேள்விப்படுகிறேன். இதெல்லாம் ஏன் ஏற்படுகிறது? உடனுக்குடன் காவல்துறை இதிலே தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இப்படியெல்லாம் வருமா? இங்கேயிருந்து ஐ.ஜி. அவர்கள் சென்றுதான் இதை முடிக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை. சமாதானம் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறதென்று சொன்னால் இது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டாமா? அதனால் அங்கேயிருக்கிற காவல்துறையினரை கூண்டோடு வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையான குற்றவாளி இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குண்டர் ஆக்கிலே அவர்களைப் போட இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை விரைவாகச் செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே நிரந்தரமான ஒரு அமைதி வரவேண்டுமென்றால் அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, காமராஜ் மாவட்டத்திற்கு ஆட்சித் தலைவர் இல்லை. ஆட்சித் தலைவர் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்-சார்ஜ்ஜாக டி.ஆர்.ஓ. தான் இருக்கிறார். ஒரு பெரிய மாவட்டத்திற்கு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு மாத காலமாக இல்லாமல் இருக்கிறார் என்றால் இது வியப்பாக இருக்கிறது. இந்தமாதிரி ஒரு பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நேரத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இல்லாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? 1 மாதம், 1½ மாதகாலமாக இல்லாமல் இருப்பது

1987 மே 8] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதற்கு உண்டான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல சமீபத்திலே, சென்னை பழவேற்காடு பகுதியில் சப்பாணிக்குப்பம், பூனாங்குப்பம் ஆகிய பகுதிகளிலே உள்ள மீனவர்களிடையே தகராறு. அங்கே ராமன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். சாதாரணமாக ஏற்படுகின்ற நிலைமை, ஒரு கொலை ஆகிவிட்டால் அந்தப் பகுதி குன்யம் ஆகிவிடும். அதுதான் வழக்கம். காவல்துறை அங்கே நுழைந்து காவல் காப்பார்கள். ஆனால் ஒரு நாள் கழித்து மறு நாள் அதே இடத்தில் மறுபடியும் தகராறு, 5 பேரை கவலைக்கு இடமான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து இருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. இது சரி தானா? காவல்துறையின் நடவடிக்கையின் மெத்தனப் போக்கை இது காட்டவில்லையா? இவ்வாறு நடக்காமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைக்கு 16 சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்யவேண்டும். மற்றும் அப்ரோபிரியேஷன் பில்லில் 8 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி முடியும்? நீங்களே சொல்லுங்கள். பேசாமல் இருப்பதை விட கொஞ்சமாவது பேசியிருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அது போதும். தயவுசெய்து உட்காருங்கள். இவைகள் எல்லாம் கடந்த 20, 25 நாட்களாக பேசியது தானே, சார்?.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. நாகை வட்டத்தில் உள்ள அறநிலையத் துறை ஊழியர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள், பரமசிவன்-பார்வதி படத்தைப் போட்டு. அவர்கள் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதும் இருக்கிற ஆலய ஊழியர்கள் சம்பளம் காணாமல், சாப்பாட்டுக்குக் கூட இல்லாமல் இருப்பதாக நாகபட்டினம், இராமேஸ்வரம், திருச்செந்தூர், கன்னியாகுமரி ஆகிய ஊர்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் போராட்டம் செய்கிறார்கள். 1 லட்சம் பேர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்கள் ஊர்வலமாக கோட்டையை நோக்கி வருவதாகவும் செய்திகள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் சேர்ந்து ஒரு போராட்டம் செய்கிறார்கள். அதையும் இந்த அரசு பரிவோடு கவனித்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை என்ன என்று பரிவோடு கேட்டு அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஒரு மாத காலமாக பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் இந்த அவையில் விவாதிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மானிய கோரிக்கைக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை அந்தந்த துறையினர் செலவு செய்வதற்கு வகை செய்கிற வகையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். இது சட்டம் ஆக்கப்படுவதற்கு என்னுடைய ஆதரவை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளை நாம் உன்னிப்பாக பார்க்கிறபோது நம்முடைய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, எந்த மாநில அரசும் ஒதுக்காத அளவுக்கு சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு அதிக தொகையை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இந்த 400 கோடி ரூபாய் என்பது பணமாக தெரியவில்லை. இதய தெய்வம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தாய் உள்ளத்தையும், கருணை உள்ளத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் தான் நான் அந்த ஒதுக்கீட்டில் காண்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அப்படி சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்காக இப்படிப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள், இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமா என்று கூட சில பேர் கேட்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட தேவை ஏன் என்பதற்கு சில காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே தனி நபர் வருமானம் என்று சொல்லுகிற போது தனி நபர் வருமானம் சராசரியாக 2,070 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. நியாயமாக ஒவ்வொருவரும் அந்த 2,070 ரூபாயை பெற்று ஆக வேண்டும். ஆனால் மாதத்திற்கு ஒரு 100 ரூபாய் கூட பெற முடியாத அளவுக்கு இன்றைக்கு நலிந்த நிலையில் இருக்கிற மக்களை நாம் பார்க்கிறோம். - அந்த மக்களை மேம்பாடு படுத்த வேண்டும் என்று யாராவது உயர் நிலையில் இருப்பவர்கள் எண்ணுகிறார்களா என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இல்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை சொல்லவேண்டுமானால், இன்றைக்கு ஒரு பொறியியல் பட்டதாரி அல்லது மருத்துவப் பட்டதாரி படிப்பு படித்துவிட்டு வருவதற்கு கிட்டத்தட்ட அரசு 3 லட்சம் ரூபாயை செலவு செய்கிறது. அந்த 3 லட்சம் ரூபாய் யாருடைய பணம் என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குப்பனும், சுப்பனும், தான் வாங்கி உபயோகம் செய்கிற பொருளுக்கு வரியாகக் கொடுத்து சிறுசு சிறுசு அரசாங்கம் சேர்த்து வைத்த அந்த வரிப் பணத்திலிருந்து தான் ஒரு பட்டதாரியை உருவாக்குகிறோம். ஆனால், அந்த பட்டதாரி சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்கிறேன் என்று சொல்லி வேலைக்கு வருகிறபோது அந்த சேவைக்கு தொகையாக சம்பளமாகப் பெறுகிறார். நான் கேட்க விரும்புவது, அந்த பொறியியல் பட்டதாரி வாங்குகிற அந்த சம்பளத்திலிருந்து நேரடியாக அந்த வரி

1987 மே 8]

[திரு. செ. செம்மலை]

கொடுக்கிறானே அந்த ஏழைக்கு நேரடியாக ஏதாவது ஒரு பைசா வாவது போகிறதா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. எனவே, தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களை யாரும் எண்ணிப் பார்க்காத நிலையில் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கிறார், சிந்திப்பார், திட்டமிடுகிறார். இன்றைக்கு அவர்களுக்காகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். இன்னும் கூட சிலர் சொல்லுகிறார்கள், இவ்வளவு தொகையை ஏன் சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று. ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் எதிர்காலத்தில் எத்தனையோ பேர் நல்ல வசதி வாய்ப்புகளை பெறுவார்கள் என்று கூட சொல்லுகிறார்கள்.

(தண்பகல் 12-00)

நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பசித்தவனுக்குத் தூண்டில் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அப்படித் தூண்டில் கொடுக்க வேண்டுமென்பது ஒப்புக் கொண்டதுதான். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அந்தப் பசித்தவனுக்குத் தூண்டிலைக் கொடுப்பதற்கு முன்னால், அந்த தூண்டிலைப் பெற்றவன், தொழிலை நடத்துவதற்கு முன்னால் அவன் வயிற்றுப் பசி ஆறவேண்டும். அதற்காக அவனுக்கு மீனைக் கொடு என்று தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த சமுதாய நலத் திட்டங்களை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே தான், அடுத்த தலைமுறையினர் காரிலே செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக, இந்தத் தலைமுறையினர் காலுக்கு செருப்புக்கூட இல்லாத நிலையில், கஷ்டப்படுகின்ற நிலையில் விட்டுவிட நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த வகையிலே இன்றைக்கு ஒதுக்கீடுகளை எல்லாம் நாம் பார்க்கின்றபோது, சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்காக அதிகமான ஒதுக்கீடுகளை செய்து வருகிறார்கள். நான் இதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒரே யொரு கருத்தை மட்டும் நிதி மசோதா என்ற வகையில்-துணைத் தலைவர் அவர்களே மணி அடிப்பதற்கு முன் முடித்துக்கொள்வது நல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அடையாளம் என்ற வகையில்-நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நிதி மசோதா வின் மீது ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக உலக வங்கியிடமிருந்து எவ்வளவோ கடன்களை 'தரு ப்ராப்பர் சேனலாக' நாம் மத்திய அரசின் மூலமாக வாங்குகிறோம். ஆனால் இதில் என்ன முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள் என்று சொன்னால், துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. மத்திய சர்க்கார், உலக வங்கி விதிக்கிற நிபந்தனைகளை மாற்றிக் கொடுக்கிறது. 10 ஆண்டுகள் என்று ஒரு காலவரையறைச் செய்து கொடுக்கிறபோது மத்திய சர்க்கார் காலவரையறையைக் குறைத்து, அதை 3 ஆண்டுக் காலம், 4 ஆண்டுக் காலம், 5 ஆண்டுக் காலம் என்று அந்தக் காலத்தை

[திரு.செ. செம்மலை]

[1987 மே 8]

குறைத்து விடுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் உலக வங்கியிடமிருந்து பெறுகின்ற அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் விதிக்கிற வட்டிக்கு மாறாக மத்திய சர்க்கார் கூடுதல் வட்டியினை விதித்து, மாநில அரசாங்கத்தின் தலையிலே சமத்துகிறது. இது சரிதானா என்பது ஒரு கேள்வியாக இருக்கிறது. காரணம், மத்திய சர்க்கார் பருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் இருக்கிற உறவு முறை, வட்டிக் காரணுக்கும், வாடிக்கைக்காரனுக்கும் இருக்கிற உறவு முறை யாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இது என்ன ஜனநாயகம் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட போக்கை தயவு செய்து மத்திய சர்க்கார் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது, அவர்கள் டில்லியிலே நடைபெறுகின்ற கூட்டத்திற்குச் சென்றாலும் சரி, அல்லது திட்டக் குழுக் கூட்டத்திற்குச் சென்றாலும் சரி உலக வங்கி என்ன நிபந்தனைகளை விதிக்கிறதோ, அந்த நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, அந்தக் கடனை மத்திய அரசு நமக்கு வழங்க வேண்டும். அந்தக் காலவரையறையைக் குறைக்கக் கூடாது. அதே போல் வட்டி வீதத்தை உயர்த்தக் கூடாது. அந்த வகையிலே வட்டி வீதத்தை உயர்த்தாமல் மற்ற மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையிலேயும் இப்படி வழங்குகின்ற கடனைத் தர வேண்டும். காரணம், அதிகமான சூமையை மத்திய சர்க்கார் நம் மீது சமத்துவது, மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் மீது அக் கறை இல்லையோ என்ற தவறான எண்ணமுகூட உருவாகும். எனவே, நாவலர் அவர்கள் இதைக் கருத்தில் கொண்டு, மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி, அந்த உரிமையைப் பெற்றாக வேண்டும் என்ற வகையிலே இதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லி இந்த நிதி மசோதாவை வரவேற்று, வாய்ப்புக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரின் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்திருக்கக் கூடிய நேரத்தில், அரசுக்கு அடுத்த ஆண்டு தேவைப்பட்ட நிதியை அனுமதிக்கக் கூடிய இந்த வேளையில் ஒரு சில கருத்துக்களை மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னதான் ஆயிரமாயிரம் கோடி ரூபாய்களை பொது நலத் திட்டங்களுக்காக நாம் ஒதுக்கினாலும், அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் செம்மையாக அமல்படுத்தப்பட்டு, அதற்குரிய பூரண பயனை நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அடைய வேண்டுமானால், நல்ல சமுதாயச் சூழலும், சமூகமான உறவும் நம்முடைய நாட்டிலே நிலவ வேண்டியது மெத்த அவசியமாகும். அந்தத் துறையிலே நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு மாநிலங்களை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திற்கென்று ஒரு சிறப்பான வரலாறு, பெருமைக்குரிய ஒரு வரலாறு நீண்ட நெடிய ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு என்ற பெருமிதம் நமக்கு என்றும் உண்டு.

1987 மே 8]

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

ஆனால், இந்த நெடிய பாரம்பரியத்தைக் குலைப்பதற்குரிய சில நடவடிக்கைகள் அண்மைக் காலத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே கூட தலையெடுத்து வருகின்றன. அதை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக நான் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. அதை இயலுகின்ற நேரங்களில் எல்லாம் மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் தனியாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத் திலே நான் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, அதனை இங்கே விளக்காமல் குறிப்பாக சமீப காலத் தில் நம்முடைய தலைநகரிலே கூட ஒரு சம்பவம் நடந்துவிட்டது. நீண்ட நெடுநாட்களாக, மிக அமைதியாக சக வாழ்வு நடத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த ஊரிலே கூட, ஏதோ ஒரு ஊர் வலத்தின் பெயரால் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகள் ஒரு இளைஞனின் படுகொலையிலும், பல்வேறு வணிகர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்குரிய வருமானத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய பொருள்களை இழக்கக் கூடிய நிலையிலும், ஆகி விட்ட செய்திகள் எல்லாம் மிக வருத்தத்தரத்தாகச் செய்திகள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எதிர் காலத்தில் நடக்காமல் இருப்பதற்கு (குறுக்கீடு).

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே சென்னையிலே நடைபெற்ற அந்த சம்பவம் இரண்டு இன களுக்கு இடையே நடைபெற்ற சம்பவத்தினால் நடைபெற்ற கொலை அல்ல. நம்முடைய காவல் துறையில் பதிவு செய்துள்ள வழக்கைப் பார்த்தாலும் கூட ஒரே இனத்தைச் சார்ந்த இருவர், இரு கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து ஒருவர் மீது ஒருவர் தாக்கியதினால், ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவராலே அதே இனத்தைச் சார்ந்தவர் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அதே இனத்தைச் சார்ந்தவரால் அதே இனத்தைச் சார்ந்தவருடைய கடைகள் உடைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே தவறான தகவலைத் தந்து அது இன வேறுபாட்டால் வந்து என்று சொல்வது (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமத் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு இனம், இன்னொரு இனம் என்று இனத்தைப் பிரித்துச் சொல்லவில்லை. கொலை நடந்துவிட்டது என்று தான் சொன் னார். சொன்னதிலே தவறு இல்லை.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி நடந்த கொலையை யார் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்கும் போதே என்னுடைய அருமைச் சகோதரர் ஏன் இப்படித் துள்ளி எழுகின்றார் என்று என்னாலே சொல்லிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் சொல்ல வருவதெல்லாம் இது தொடர் கதையாக நடக்காமல் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நம்முடைய நாட்டிலே முற்றாக தவிர்ப்பதற் குரிய வகையிலே இங்குள்ள நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து முயற் சிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேனே தவிர ஒரு குற்றத்தை

யார் செய்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு அல்ல; யார் செய்தாலும் அது கண்டிக்கப்பட்டத்தக்கது. இந்த நாட்டினுடைய பண்பாட்டிற்கு முற்றும் முற்றும் முரண்பட்டது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். என்ன இருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட அந்த இளைஞருடைய குடும்பத்திற்கு பரிவுணர்ச்சி காட்ட அரசு ஒரு தொகையை வழங்குவதும், குறையாடப்பட்ட கடைக்காரர்களுக்கு உதவி வழங்குவதும் இந்த அரசு கடைபிடித்து வரக்கூடிய கொள்கைகளுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்று நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் போதெல்லாம் சமாதான குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் நீங்கள் தொடர்ந்து பார்த்தீர்களானால் ஒரு சாரார் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறுபான்மை சமுதாயத்தை அல்லது மற்ற சமுதாயங்களைப் பற்றி மிகவும் தரங்கெட்ட முறையிலே அவர்களுடைய மத உணர்வுகளை எல்லாம் குத்தி கிளரக்கூடிய முறையிலே தொடர்ந்து பேசுவதன் காரணமாகத் தான் இத்தகைய விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்திலே நடக்கின்றன என்பதை காவல் துறை நண்பர்களைக் கொண்டு நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். இன்னும் சுருக்கமாகச் சொல்வோமேயானால் ஒரு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்—அத்தனை பேர்களும் என்று கூட நான் சொல்ல மாட்டேன்—தலையெழுத்து அப்படி ஆகிவிட சில பேர்கள் தொடர்ந்து எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் ஒரே விதமான பேச்சை, ஒரே விதமான மிக தரங்கெட்ட குற்றச் சாட்டுகளை சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்கள் மீது இந்த அரசு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது என்பதைத் தான் என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கின்ற சாதாரண சட்டங்களைக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட மதமாச்சரியங்களை தூண்டக் கூடிய பேச்சுக்களைத் தடுப்பதற்கு போதுமான அதிகாரம் உங்களிடத்தில் இருக்கும் போது அதன் துணை கொண்டு இதை நீங்கள் தடுத்து நிறுத்துவீர்களானால் நாமெல்லாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய இந்த சுமுக சூழல் இந்த நாட்டிலே நீடிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று வஃக்ப் வாரியத்தைப் பற்றி இந்த அவையிலே தொடர்ந்து பேசுவதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவில்லை. அந்நிலையத் துறையைப் பற்றி நாம் இங்கு ஆராய்வது போல கொஞ்ச நேரமாவது ஒதுக்கப்பட்டு இருக்குமானால் அது சிறப்புடையதாக இருந்திருக்க முடியும். இந்த வஃக்ப் வாரியத்திற்கு ஒரு தலைவர் உண்டு. அந்தத் தலைவருக்கு மற்ற வாரியத் தலைவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கக் கூடிய ஏதாவது வசதி வாய்ப்பை இந்த அரசு சார்பாக தரப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் முற்றாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே மற்ற வாரியத் தலைவர்களுக்கு என்ன அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, என்ன அந்தஸ்து தரப்பட்டிருக்கிறதோ அவை எல்லாம் தருவது அந்த வாரியம் சிறப்பாக செயல்படுவதற்கு துணை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு கருத்தை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்தில் சிறுபான்மை மக்களுடைய இந்த குறைகளை ஆய்ந்து, அரசுக்கு

1987 மே 8] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

பரிந்துரைத்து, அதனுடைய அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஒரு கமிஷன் நியமித்திருக்கிறார்கள். அது அங்கே சிறப்பான முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 12-10.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்று பேரவையினுடைய காலை நிகழ்ச்சிகள் 1.30 மணிக்கு முடிவுற்று, மீண்டும் பேரவை மாலை 4-00 மணிக்குக் கூடும். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ. ரகுமான்கான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்டத்தின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நேற்று பேசிய நாவலர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி அகப்பையைப் போன்றது ; அரசாங்கம் சட்டியைப் போன்றது ; அகப்பை சட்டியை உடைத்துவிடக் கூடாது என்று சொன்னார். ஆனால் நான் நாவலர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அடுப்பிலே அரிசி இருக்கும் போது, அந்த அரிசியைக் கிளறினால் தான் அரிசி வேகும். அது வெந்தால் தான் சமையல் செய்யப்பட்ட, அந்த அரிசி சாப்பிடுவதற்குச் சரியாக இருக்கும். எனவே, அரிசியைக் கிளறுவது சட்டியை உடைப்பது அல்ல என்பதை நாவலர் அவர்களின் கவனத்திற்கு....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு உதாரணத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் என்று நான் 'கோட்' பண்ணினேனே தவிர, வேறல்ல. இப்படி ஒரு உதாரணத்தைச் சொன்னார், அதைப் பதம் பார்ப்பதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, சட்டியை உடைத்து விடக் கூடாது என்று சொன்னார் என்று நான் சொன்னேன். அதைப் புரிந்து கொண்டால் சரி, வேண்டாம் என்று நீங்கள் விட்டாலும் சரி தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலம் கொஞ்சம் தான் இருக்கிறது. எனவே, எல்லோரும் 5, 6 நிமிடங்களில் பேசி முடித்து விட்டார்கள். (குறுக்கீடு) பில்லையொட்டிப் பேசுங்கள். தேவையில்லாததைப் பேச வேண்டாம். (குறுக்கீடு) அப்டுராப்ரியேஷன் பில்லைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிளறுவது சட்டியை உடைப்பதாக ஆகாது. துணியை வெளுப்பதற்கு காரணம் அழுக்கு போவதற்காக. எனவே, துணியைக் கிழிப்பதற்காக அல்ல. எதிர்க்கட்சியின் வேலை அழுக்கைப் போக்குவது, துணியைக் கிழிப்பது அல்ல. எனவே, நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த

நிதி ஒதுக்கச் சட்டத்தில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 4 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கம், மக்களுடைய பணத்திலிருந்து திரட்டி இலங்கை வாழ்த்தமிழர்கள காயம் பட்டவர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறது. ஆனால் இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனே அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேறு மாதிரியான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தத் தொகை அவர்களுக்கு இலங்கையிலே போய்ச் சேருமா, மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறதா?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அதை ஆதரிக்கிறோம். பங்களாதேஷ் யுத்தத்தின் போது கூட, 6 கோடி ரூபாயை எங்கள் தலைவர் திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாம், இது குறித்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அதோடு பிரச்சினை தீரவில்லை. பங்களாதேஷ், தென்னாப்பிரிக்கா, பாலஸ்தீனம் போன்ற பிரச்சினைகளில் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டதோ, மத்திய சர்க்கார் என்ன அணுகுமுறையை செய்ததோ, அத்தகைய அணுகுமுறைதான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்—இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் பற்றிய முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில், தெற்கே இருக்கக் கூடிய எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும், ஜோதிபாசு, திரிபுரா முதல்வர், ஹெக்டே, என். டி. ஆர். ஆகியோர் கலந்து கொள்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சிக்காக குரல் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு மாநில வளர்ச்சிக்காக இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் மிக முக்கியமானது. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இது குறித்து மௌனம் சாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் மாநில வளர்ச்சிக்காக கான்பரன்ஸ் கூட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்திரா காங்கிரசை ஆதரிப்பதற்காக கேரளாவுக்குப் போகிற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த இண்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் உருவாவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினை, நீங்களும், நானும் ஒரே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். மங்கலதேவி கோயில் என்று அழைக்கப்படும் கண்ணகி கோயில் மதுரை மாவட்டத்தினுடைய தமிழக எல்லைப் பகுதியிலே இருக்கிறது. அது தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானது. 11-வது நூற்றாண்டில் ராஜராஜ சோழன், 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வல்லப பாண்டியன், 13-ஆம் நூற்றாண்டில் மாற வர்மன்—இவர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. 1883-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சி வனத்துறை நோட்டிபிகேஷனில் அந்தப் பகுதி வண்ணாத்திப்பாறை ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டாக

1987 மே 8]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நோட்டிபை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட, தமிழகத் திற்குச் சொந்தமான அந்தக் கோயிலை கேரள அரசு உரிமை கொண்டாடுகிறது. பூங்கூரயற்றுத் தம்பிரான் என்பவரால் அது கட்டப்பட்டது. எனவே, அது கேரளாவுக்குத்தான் சொந்தம் என்று 1983 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15-லே இருக்கி கலெக்டர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்கே கேரள சர்க்கார் ரோடு போட்டிருக்கிறது. சித்திரைத் திருவிழா கொண்டாடுவதற்கு அனுமதியில்லை. மக்கள் வந்தால் சுடவேண்டும் என்று கூட உத்தரவு போட்டார்கள். எனவே, நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கிறபோது, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—கண்ணகி கோயில் நமக்கே உரிமையானது. அந்த உரிமையினை விட்டுக் கொடுக்கமாட்டோம் கேரளாவிற்கு என்று சொன்னார்கள். இப்போது, அந்தக் கண்ணகி கோயில் என்னவாயிற்று? நமக்குச் சொந்தமானது என்று தெரியவில்லை. மாறாக, இப்போது வந்திருக்கிற அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், புதிய கண்ணகி கோயிலை கம்பம் பகுதிக்குப் பக்கத்திலே கட்டுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய சொந்தமான பகுதியை கேரளாவிற்கு தாரை வார்த்து விட்டார்களா? என்னவாயிற்று அது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வகுப்புவாரியாக பிரதிநிதித்துவம் மிக முக்கியமானது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை மேலே உயர்த்துவதற்காக தமிழ் நாட்டிலே மொத்தம் 34 இன்ஜினீயரிங் காலேஜ்கள், அரசாங்கக் கல்லூரிகள் 4; அரசாங்க உதவி பெறும் இன்ஜினீயரிங் காலேஜ்கள் 300, ரீஜினல் இன்ஜினீயரிங் காலேஜ் 1, அதுபோல் சுய நிதிக் கல்லூரிகள் 26 இன்ஜினீயரிங் காலேஜ்கள் இருக்கின்றன. அதிலே, என்ன கொடுமை என்று கேட்டால் ஆதி திராவிடர் பழங்குடிக் மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோட்டாவை இன்றைக்கு பலபேர் தவறாகப் பயன்படுத்தி, பொய் சான்றிதழ் பெற்று, இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள். உயர் நீதி மன்ற நீதிபதி மோகன் அவர்கள் அது குறித்து விசாரித்து, இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டும் என்று அவர்கள் 1985-86, 1986-87—அட்மிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே இந்த முறை கேடு நடந்திருக்கிறதா என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று 16-3-1987-லே டைரக்டர்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே என்னிடத்தில் மிகத் தெளிவான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டால் கொடுக்கிறேன். ஏறத்தாழ 100, 124 பேர்களுக்கு மேல் இது மாதிரி பொய்ச் சான்றிதழ் பெற்று இடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது சரிதானா? இதன் பின்னாலே இருக்கின்ற பின்னணி என்ன? என்ன தவறு நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களாக இருந்த சிலபேர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் அவர்கள் அரசாங்க வீடுகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே தங்குவதற்கான கிரேஸ் டைம் முடிந்து விட்டது என்று கருதுகிறேன். இப்போது பி.டபிள்யூ. டி. அந்த வீடுகளுக்கு ரூ. 10,000 வாடகை நிர்ணயித்திருக்கிறது என்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் ரூபாய் 10,000 கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் மீண்டும் தாங்கள் அமைச்சர்களாக ஆக்கப்படுவோம் என்ற எண்ணத்திலே அங்கே இருக்கிறார்களா? அதைக் குறை சொல்லவில்லை. இந்த அணுகுமுறை எல்லோருக்கும் இருக்குமா என்றுதான் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, ஸ்போன்சர் ஸ்பெஷல் ரெப்ரசென்டேடிவ் குவாட்ரமெண்ட் பதவி போய் கூட இந்த மாதிரி வீட்டில் இருக்கிறார். எங்களைப் போன்றவர்கள் இருந்தால் மார்க் கெட் ரேட் போடுகிறீர்கள். அவர்களுக்கும் போடுகிறீர்களா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப் போட வேண்டும் என்பதுகூட என்னுடைய வாதமில்லை. இந்த அணுகுமுறை சரியானதா என்றுதான் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் இதே அணுகுமுறை உண்டா என்று தான் கேட்கிறேன்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவள்ளூர் சிலை ஒன்றை குமரிக் கோட்டத்தில் வைக்கப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருக்குறளுக்கு ஒவ்வொரு வரும் ஒரு பொருளைச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, திருக்குறள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா? திருக்குறள் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று சொல்வதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. கவித் தொகை கற்ற நாவலர், புறநானூறு படித்த நாவலர், அகநானூறு அறிந்த நாவலர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.) இன்னொன்றையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவர் 2,000 குறள்களை எழுதியிருக்கிறார். அவர் பெயர் வெண்பா வீராச்சாமி. தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக கோவி. மணிசேகரன் அவர்களுக்கு.....

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருமைத் தோழர் திரு. ரகுமன்கான் அவர்கள் குமரிக் கோட்டத்தில் வள்ளுவர் சிலை வைக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மே 8]

திரு. அ. ரகுமான்தான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தைத்தான் நான் குமரிக் கோட்டம் என்று சொல்லிவிட்டேன். தவறுதலாகச் சொல்லி விட்டேன். அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தச் சிலையை குமரி முனையில் வைப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அடுத்து ஒருவர் 2,000 திருக் குறளை எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய பெயர் வெண்பா வீராச் சாமி. தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திரு. கோவி. மணி சேகரனுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள், வரவேற்கிறேன். இந்த வெண்பா வீராச்சாமியின் குறளைப் பார்த்தார்களா? வேங்கையின் மைந்தன் என்ற புத்தகத்திற்கு அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். 2 ஆண்டுக் காலமாகக் கஷ்டப்பட்டு அந்த வெண்பா வீராச்சாமி 2,000 குறள் எழுதியிருக்கிறாரே? அதற்கு என்று ஒரு குழு கூட போடப்பட்டதே? அது அந்தப் புத்தகத்தைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டதா? அந்தப் புத்தகம் பரிசீலனைக்கு வந்த பிறகு அந்தக் குழு கூட்டப்பட்டதா? இது போன்ற தமிழ் அறிஞர்களைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக புறக்கணிப்பது எந்த வகையிலே நியாயம்? வெண்பா வீராச்சாமி என்று பெயர் வைத்திருக்கிற காரணத்தாலே வீராச்சாமி என்ற வார்த்தையே இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறதா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னையிலே வள்ளுவர் கோட்டம் இருக்கிறது. அங்கே வேடிக்கை என்னவென்றால் அங்கே சிறுநீர் கழிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல அங்கே கெட்ட வார்த்தைகளை எல்லாம் சுவற்றில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்ட வள்ளுவர் கோட்டம் என்பதற்காக வள்ளுவருக்கு இந்தக் கொடுமையா? வள்ளுவர் கோட்டத் திற்கு இந்த அவமானமா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்களே, நானே வேகமாக முடித்துக் கொள்கிறேன். உங்களைப் பார்க்கிறபோது முடிக்க வேண்டும் என்ற படபடப்பில் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகளைக்கூட சரியாகச் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலை.. சட்டமன்றத்தின் கடைசி நாள் இன்றைக்கு. எனவே ஒரு இரண்டு நிமிஷம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 16 பில்கள் இருக்கின்றன. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்தான் : அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குத் தான் கொண்டு வருகிறேனே தவிர தாங்கள் நினைப்பதுபோல கான்ட்ரவர்டி பிரச்சினைகள் எதுவுமில்லை.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1987 மே 8]

அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்; நகராட்சி மன்றம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளின் காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக இருந்ததை 4 ஆண்டுகளாக்கி, அதுவும் பிறகு 3 ஆண்டுகளாக ஆக்கப்பட்டது. முன்பு கடிதங்கள் தலைவர்களுக்குத்தான் வரும். இப்போது கமிஷனர்களுக்குத்தான் அரசாங்கம் கடிதம் எழுதுகிறது. அதிகாரம் எப்படிப் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். கடைசியாக நிதி ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து, கல்வி, விவசாயம், ஹெல்த் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. மத்திய சர்க்காரின் நிதி ஒதுக்கத்தில் வரும் காலனிகளுக்கான ஒதுக்கீடு இப்போது நிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள். ஏனென்றால் யூனியன் முடிவு செய்யக் கூடாது என்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மதுரையில் கே. கே. நகர் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே மதுரை கமிஷனர் ஒரு உத்தரவு போடுகிறார். அதாவது கருணாநிதி என்ற பெயர் இருக்கக்கூடாது. கலைவாணர் என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். கலைவாணர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்தான். கலைத்துறையில் நகைச் சுவையோடு புரட்சி செய்தவர். அந்தக் கலைவாணருக்கு அரசு என்கிற பெயரில் எங்கள் தலைவர் மரியாதை செய்து வைத்தார்கள். நான் கேட்கிறேன். உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் கே. கே. நகர் என்று இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் என்னுடைய தொகுதியில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் காலனி என்று இருக்கிறதே—நாவலர் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஆரோக்கியத் தோடுதான் கம்பீரமாக அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எம். ஜி. ஆர். நகர், சத்தியவாணிமுத்து நகர் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் பொறுப்பில் காரியம் நடக்கின்றன....

(1987 மே 12-20.)

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமன்கான் ஜனநாயகத்தை பேரிதும் மதித்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். மதுரையில் இருந்த கருணாநிதி நகர் பகுதியை கலைவாணர் நகர் என்று பெயர் மாற்ற வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநகராட்சியின் மாமன்றம் தீர்மானித்து அந்த பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் செய்த அந்தத் தீர்மானத்தை இவர் மறுக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை, கோவை சென்னை மாநகராட்சிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கவுன்சில் இருந்தபோது தீர்மானத்தைப் போட்டது.

1987 மே 8]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அப்படியானால் இன்றைக்கு ஒரு மன்றம் முடிவு எடுத்துவிடுமானால் அதை மாற்றக் கூடாது என்று நம்முடைய அருமை உறுப்பினர் சொல்லுகிறாரா? மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கலைஞர் பெயரால் பஸ் நிலையம் நிறுவப்பட கனியம்பாடி ஊராட்சி ஒன்றியம் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் கனியம்பாடி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர், ஒரு உத்தரவைப் போடுகிறார். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்—தட்சிணாமூர்த்தி அவர்களுக்கு டாக்டர் கலைஞர் பெயரால் நிழற் குடை இருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுகிறார். அதே நேரத்தில் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். பெயரில் நிழற் குடை ஆற்காடு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கிறது. வாலாஜா ஒன்றியத்தில் சீக்கலாபுரத்தில் இருக்கிறது. புளியந்தளம் என்ற இடத்திலே இருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய பிரதிநிதிகள் கூடி எடுத்த முடிவு, அந்த மன்றத்தின் முடிவுதானே இதுவும். இதை மட்டும் ஏன் மறுக்கிறார்கள். இது என்ன உத்தரவு? முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். பெயரில் நிழற் குடை இருக்கலாம் என்றால் எங்கள் தலைவர் கலைஞர் பெயரில் நிழற் குடை இருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுவது துரோகம் அல்லவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கட்டிடத் திறப்பு விழா, அடிக்கல் நாட்டுதல் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம், ஜனாதிபதி, துணை ஜனாதிபதி, சபாநாயகர், துணைத் தலைவர், முதலமைச்சர், மாநில மத்திய அமைச்சர்கள் ஆகியவர்தான் கலந்து கொள்ளவேண்டும், அரசியல்வாதிகள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—அரசியல்வாதி கலந்துகொண்டால் என்ன தப்பு? தந்தை பெரியார் எந்தப் பதவியில் இருந்தார்? அவருக்கு அரசாங்க மரியாதையைக் கொடுத்தோமே, மகாத்மா காந்தி எந்தப் பதவியில் இருந்தார்? அவருக்கு அரசாங்க மரியாதையைக் கொடுத்தோமே. அண்ணாவை லேலார் நகராட்சியில் பேசுவதற்கு, காந்தி சிலையைத் திறப்பதற்கு அழைத்தார்களே! அப்போது அண்ணா அவர்கள் அரசியல்வாதி தானே! “மற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்” என்று சொன்னாரே! இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், நகராட்சித் தலைவர் ஆகியவர்களின் அதிகாரத்தைப் பறிப்பதற்காக இந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. மக்கள் பிரச்சினையான குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை. வறட்சியைப் போக்க முயற்சிக்கவில்லை, இலஞ்சத்தை ஒழிக்க முயற்சிக்கவில்லை, சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாக்க முயற்சிக்கவில்லை, ஜனநாயக அமைப்பில் தேர்தல்களைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கவில்லை, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவருக்கு விரோதமாக பல வழக்குகள் போடுவது எப்படி என்ற காரியத்தில் இந்த சர்க்கார் ஈடுபடுகிறது.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1987 மே 8]

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்டாலின், நீலநாராயணன், அழகிரி என்ற இந்த மூன்றுபேரும் மிகப் பெரிய தப்பை செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி அவர்களைக் கைது செய்து கோபாலபுரம் வீட்டிலிருந்து காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். இரவு முழுவதும் வைத்திருந்தார்கள். பகல் முழுவதும் வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் வக்கீல் சோம. கணபதி சந்தித்துக் கேட்கிறார்கள்—அவர்கள் செய்த தப்பு என்ன? எந்தெந்த செக்ஷன்கள்? அவர்களை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டால், இவ்வளவு நாள் வைத்து விட்டப் பிறகு இவர்களை கூப்பிட்டுக் கொண்டு போங்கள், ஒன்றும் கிடையாது என்று திருப்பி அனுப்புகிறார்கள். போலீஸ் ஏன் அவர்களைக் கைது செய்தது? ஏன் அவர்களை விட்டது? இதற்குக் காரணம் இருக்கிறதா? கிடையாது.

அதைப் போலவே கலைஞர் பி.ஏ. கோபால். அவர் ஒரு டாக்சியை வைத்திருக்கிறார். அவரையும் கைது செய்கிறார்கள். டாக்சியையும் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்னுமொன்றைச் சொல்லுகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். நான் படித்துவிட்டுத்தான் சொல்லுகிறேன். ஆதாரத்தோடு தான் சொல்லுகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2 ஆம் தேதி அண்ணா சாலையில் அ.தி.மு.க.—வின் ஊர்வலம் வருகிறது. அப்போது அ.தி.மு.க. அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்ட நேரம். அந்த நேரத்தில் தடியடிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அப்போது கடற்கரையில் பேசிய முதலமைச்சர்—அப்போது அவர் முதலமைச்சர் அல்ல—வன்முறையைக் கண்டிக்கிறார். அது தப்பானது, போலீஸ் அடக்கு முறை என்று சொல்லுகிறார். பிறகு தேர்தல் வருகிறது. அவர் முதலமைச்சராக ஆகிறார். 1980 ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற போலீஸ் மானியத்தின்போது போலீஸ் மந்திரியான முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். சொல்லுகிறார்—(பக்கம் 69)—தனியார் பொதுச் சொத்து நாசமானது. வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். காவல் துறையினர் தாக்கப்பட்டார்கள் பி2 காவல் நிலையம் தாக்கப்பட்டது. பி2 காவல் நிலையத்தில் செண்ட்ரியாக இருந்த இராமனை கொல்ல, துப்பாக்கியை பறிக்க முயற்சி செய்தார்கள். தற்காப்புக்காக வானத்தை நோக்கிச் சுட்டார். மீண்டும் காவல் நிலையத்தில் மேசை நாற்காலி நாசம் செய்யப்பட்டன என்று சொல்லிவிட்டு, தங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு எதிராக அப்போது தடியடிப் பிரயோகம் நடந்தது தப்பு என்று போலீசைக் கண்டித்து விட்டு, போலீஸ் மந்திரி ஆனவுடனே இவ்வளவு பேர்களின்மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை, அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்கள் என்பதற்காக, இன்று நீதியைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், நியாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் நீதிக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறீர்களே; வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதே சொந்தக் கட்சி காரர்களுக்காக! அதே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இப்படிச் சொல்லுகிறீர்களே, பொய் வழக்கு போடுகிறீர்களே, இது என்னியாயம்?

1987 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டாமென்று இருந்தேன். உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி ஒன்று சொன்னார்கள். வள்ளுவர் கோட்டத்தில் சிறுநீர் கழிக்கிறார்கள், வள்ளுவனுக்கு வந்த அசிங்கமா, அவமானமா என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்கின்ற சண்டாளன் எவனாக இருந்தாலும் அவன் தமிழனாக இருக்க மாட்டான்; தமிழகத்தைச் சார்ந்தவனாக இருக்க மாட்டான்; தமிழ்ச்சிக்குப் பிறந்தவனாக இருக்க மாட்டான். இப்படி அநியாயமாக, உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியைச் சொல்லி, எங்களைப் களங்கப்படுத்துவதாக எண்ணிக்கொண்டு, வள்ளுவனைக் களங்கப்படுத்த வேண்டாம். கடைசியில் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். அண்ணா தி.மு.க. என்பதற்காக வழக்கு வாபஸ் பெறப்படவில்லை. அப்போது அடித்தது காவல் துறை. அப்போது இருந்த அரசாங்கம் போட்ட உத்தரவு தவறான உத்தரவு. அநியாயமாக வழக்கில் சிக்க வைக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்காக முதலமைச்சராக வந்தவுடன் அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றார்கள். முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர், மீண்டும் முதலமைச்சராக மக்களால் ஆக்கப்பட்டார் என்ற ஒரே சாட்சியம் போதுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள், அதை அமைச்சர் மறுக்கிறார். வள்ளுவர் கோட்டத்தில் அப்படி நடக்கவில்லை, அபாண்டம் என்கிறார். அவ்வளவுதான். (குறுக்கீடு) அப்ரோப்பிரியேஷன் பில்லில் 75 சதவிகிதம் பொருத்ததில்லாமல் பேசுகிறீர்கள். (குறுக்கீடு) ரிபடிஷனை அவாய்ட் பண்ண வேண்டும். It is the duty of the Chair அதனால் பேசியதையே மீண்டும் அனுமதிக்க முடியாது. போன தடவை காவல்துறையில் பேசியதை அப்படியே திரும்பப் பேசுகிறீர்கள். Repetition cannot be allowed in the House. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தடிப்பான வார்த்தைகளை அவையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் எல்லாம் தெரிந்ததாகக் கருதிவிட முடியாது. நாங்கள் மெதுவாக, மெல்லிய குரலில் பேசுகின்ற காரணத்தால் நாங்கள் தவறான தகவலைச் சொல்லுகிறோம் என்று கருதக்கூடாது. தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி அவையிலே நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்போது, அவைக்குத் தலைவராக இருக்கிறீர்கள்**.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1987 மே 8]

என்றெல்லாம் பேசுவது நாகரீகமல்ல, முறையுமல்ல. தினமும் இதையே வேலையாக வைத்துக்கொண்டு, தரக் குறைவான வார்த்தைகளைப் பேசுவதும் தடிப்பான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதும் ஒரு கட்சியில் இருக்கிற ஒருவருக்கு வாடிகையாகப் போய்விட்டால், இதை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு பதில் கடுமையாக வரும் காலம் சீக்கிரம் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது அவைக் குறியில் ஏறவில்லை. (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். ஒரு உறுப்பினரைப் பேச அனுமதித்தால் மற்றவர் உட்கார வேண்டும். விதிகள் தெரியுமென்கிறீர்கள். விதிகளின் அடிப்படையே தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) ஓர் உறுப்பினர் பேச ஆரம்பித்ததும் உட்காரவில்லை. விதி தெரியும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் விதியின் அடிப்படையே தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) ஒன்று சொல்கிறேன். பேசியதையே திரும்பப் பேசக் கூடாது. உள்ளாட்சித் துறை ஆணை பற்றி அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொல்லி, மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி சொல்லி, உதாரணங்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். புதிதாக விஷயம் இல்லையா? பேசியதையே திரும்பப் பேசுகிறீர்கள். பேசியதையே பேச அனுமதிக்க முடியாது. சபையினுடைய நேரம் முக்கியம். (குறுக்கீடு) தனிப்பட்ட உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் காளை விட சபையினுடைய நேரம் எங்களுக்கு முக்கியம். (குறுக்கீடு) பதில் சொன்னதைப் பற்றியே திரும்பப் பேசுகிறீர்கள். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொன்னார்கள். திரு. உத்திராபதி, பேசுங்கள்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற சட்ட முன்வடிவிலே 3,841 கோடியே, 50 லட்சத்து 71 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 59 இனங்களில் அங்கீகாரம் பொதுவாக இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சட்டமன்ற கூட்டத் தொடர் நிறைவு பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். இங்கே 40 நாட்களாக விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. 59 இனங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வேலைகளைத் தொடங்க இருக்கிறோம். எதிர்காலத்திலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்தந்தத் துறைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் வேலைகள் தீவிரமாக, நல்லமுறையில் துரிதமாக நடைபெற மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1987 மே 8]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

அடுத்து, இன்றைக்கு குடிநீர் வழங்கல், போக்குவரத்து வசதி, வறட்சி நிலை நிவாரணம் போன்ற பல்வேறு துறைகளுக்கு உலக வங்கி மூலமாக கடன் வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே இத்தகைய நிலை வளர்ந்து வருகிறது. இந்நிலை நீடித்தால் காலப்போக்கில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் உலக வங்கியிடம் கடனாளிகளாக ஆகி, அந்தக் கடனை கொடுக்கக் கூடிய மக்களாக ஆகிவிடக் கூடாது என்பதால் இது பற்றி தமிழக அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றுகின்ற காவலர்களுக்கு தினப்படியாக நாள் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கும் வெளியிலே பணியாற்றுகின்ற காவலர்களுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. இவர்கள் காலையில் வேலைக்கு வந்தால் சில சமயங்களில் இரவு 9 மணிவரை வேலை பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த தினப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்து, அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வோராண்டும் ஜூன் மாதம் தஞ்சை மாவட்டம் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு எதிர்பார்க்கிற மாவட்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் டெல்லிக்குச் சென்று இடைக்கால ஏற்பாடாக கர்நாடக அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நடுவர் தீர்ப்பு வருவதற்கு காலதாமதம் ஆனாலும், தஞ்சை ஆருக்கு தண்ணீர் கிடைக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளைச் செப்பனிட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் விசேஷமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து சாலைகளை நல்ல முறையில் செப்பனிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வறட்சி மேலும் மேலும் கடுமையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறை மேலும் மேலும் வளர்ந்து வருகிறது. ஆகவே, குடி தண்ணீர் எல்லோருக்கும் கிடைக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி தாலுக்கா ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவர் கல்யாண சுந்தரம் என்பவரை உள்ளூர் பிரச்சினை காரணமாக ஒரு பிரமுகர் சொல்லி 8 காவலர்கள் சேர்ந்து அடித்ததன் காரணமாக கால் முறிந்து இன்றைக்கு அவர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். பொதுமக்கள் கண்டித்த பிறகு இரண்டு காவலர்கள் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குக் காரணமான காவலர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மே 8]

அடுத்து, தஞ்சையிலுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் 50 பேர் குடிசை போட்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அங்கே 35 பேர் களுடைய குடிசைகளை பிரித்துப் போட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கை தள்ளுபடி செய்வதுடன் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளை வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறை காவலர்களுக்கும் மற்ற காவலர்களுக்கும் இடையே சம்பளம், படி, குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவது, இப்படி அனைத்திலும் வேறுபாடு இருக்கிறது. சிறைகளில் வேலை பார்க்கிற காவலர்கள் கடுமையாக வேலை செய்யக் கூடிய நிலையில் இருப்பவர்கள். ஆகவே இரு பிரிவு காவலர்களுக்கும் இடையே எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் அவர்களுக்குரிய சலுகைகளை இவர்களுக்கும் அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிரந்தரமாக நெல் கொள்முதல் செய்யும் நிலை இருந்தது. இடையிலே அம்முறை நீக்கப்பட்டு லெவி முறையை அறிவித்ததால் வசதி படைத்தவர்கள் இருப்பு வைத்து 100 ரூபாய், 125 ரூபாய் என்கிற விலைக்கு விற்கிற வாப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை போக்க முழுமையாக சர்க்காரே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு ஜாக்ஸாட்டோ (JACSATO) என்கிற அரசு ஊழியர்களும் ஆசிரியர்களும் இணைந்த இயக்கங்கள் ஒரு லட்சம் பேருக்கு மேல் ஊர்வலமாக வந்து கோரிக்கை மனு கொடுக்க இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்துக்கும், மாநில அரசு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்துக்கும் இடையே நிறைய வேறுபாடு இருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்களில் மத்திய அரசுக்கு இணையாகவும், கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் கூடுதலாகவும் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அதனால் தான் இந்த இயக்கங்கள் இன்றைய தினம் கோரிக்கைகளை வைக்கின்றன. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஊதியத்திற்கும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஊதியத்திற்கும் இடையே இடைவெளி அதிகமாக இருக்கிறது. 230 ரூபாயிலிருந்து 2,500 ரூபாய் வரை இந்த வேறுபாடு அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசில் பணியாற்றுகின்ற ஒரு கடைநிலை ஊழியரின் அடிப்படைச் சம்பளம் 530 ரூபாய் என்றால் மத்திய அரசில் பணியாற்றுகின்ற கடைநிலை ஊழியரின் அடிப்படைச் சம்பளம் 750 ரூபாய். ஏற்கனவே 7 மாநிலங்களில் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் 12 மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக ஊதியம் வழங்குவதாக கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குரிய குழுக்களை அமைத்து, உரிய நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் தமிழ்நாடு அரசிலே பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்கள் மட்டும் மிகவும் குறைந்த ஊதியம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 8]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

மைய அரசின் இணையான ஊதியம் வழங்குவதால் ஏற்படும் கூடுதல் செலவில் எண்பது சதம் மைய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு மாத ஊதியம் போனஸாக வழங்கப்பட வேண்டும். மைய அரசு அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் பதினைந்து நாள் ஊதியத்திலிருந்து முப்பது நாள் ஊதியம் வரை போனஸாக வழங்கப்படுகிறது. அதையும் மாநில அரசு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தமிழக அரசு ஊழியர்கள் சிலபேர் டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலபேர் தற்காலிகப் பணி நீக்கத்தில், இருக்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனைத்துப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். மதிய வேளைக் கூட்டம், உண்ணா நோன்பு, தர்ணா போன்ற சங்க நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். 17 மாதங்களுக்கு முன்பு பறிக்கப்பட்ட தலைமைச் செயலகத்தின் சங்க அங்கீகாரத்தை மீண்டும் வழங்கி, அதிலேயிருந்து இன்னும் ஒரு சில பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மீண்டும் வேலை கொடுத்துச் சங்கத்தையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஊதிய மாற்றம். 14 ஆண்டுகளாக ஊதிய மாற்றம் இல்லாமல் இருக்கும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு, ஊதிய மாற்றம் உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என மைய அரசைத் தமிழக அரசு வற்புறுத்த வேண்டும்.

இரண்டரை இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள், மதிப்பூதியம், தொகுப்பூதியம் பெறும் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள்—சத்துணவை எப்படி நாம் நிரந்தரமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதேபோல இப்பிரிவில் இருக்கின்ற அனைவரையும் நிரந்தரப்படுத்தி, அவர்களுக்கும் அரசு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, இந்த நிதி 3,800 கோடி ரூபாயை நாம் வழங்குகின்ற பொழுது, இந்நிதி முழுமையாக, முழுமையான காரியத்திற்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய அளவிற்கு நமது நிதியமைச்சரவர்கள் எதிர்காலத்தில், எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்க்காமல் இருந்தாலும் கூட, கூட்டணிக் கட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு அமைப்புக் குழுவை தாலுக்கா, மாவட்ட அளவில் அமைத்து, இந்த நிதி அந்தத்துறையின் மூலமாகச் சரிவரச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணித்து, ஒரு ரிப்போர்ட்டை அரசுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு அமைப்புக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகின்றேன்.

[1987 மே 8]

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, நாம் எல்லா மானியங்களின் பேரிலேயும் விவாதத்தை முடித்து, 3,841½ கோடி ரூபாய்க்கான இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு விவாதத்தை இப்பொழுது நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். விரிவான விவாதங்கள் ஒவ்வொரு அம்சத்திலேயும் ஏற்கனவே நாம் பேசியாகிவிட்டது. ஆகவே, சில பொதுப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்டதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது மிகமிக அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த விவாதம் நடக்கும்பொழுதே அரசாங்கத்தினுடைய ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஒருவர், இரண்டுபேர் அல்ல; பல இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்களுடைய முக்கியமான பிரச்சினைகளின்மீது அரசாங்கம் எடுத்துள்ள முடிவுகள் அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை, நியாயம் வழங்கவில்லை என்று இன்றைய தினம், சென்னை நகரத்திலே அவர்களுடைய பிரம்மாண்டமான ஊர்வலம், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்களும் மற்ற பகுதி அரசு ஊழியர்களும் கொண்ட, இந்த ஜேக்சாட்டோ என்ற ஸ்தாபனத்தின் சார்பிலே மாநிலம் முழுவதிலுமிருந்து வந்து அந்தப் பெரிய கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அரசாங்கம் இதை ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தோடு அணுகக் கூடாது. அவர்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்து வைத்து, என்ன நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்பதையும், அரசாங்கத்தினுடைய சக்தி என்ன என்பதையும் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, ஒரு நியாயமான தீர்வுக்கு வரவேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

ஏற்கெனவே, இந்த செக்ரட்டேரியட் ஊழியர்கள் சஸ்பென்ட் பண்ணி வைக்கப்பட்டு, ஒன்றரை வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களை இப்பொழுது மறுபடியும் பணியிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய அந்த ஒன்றரை வருட காலத்தினுடைய சஸ்பென்ஷனை தண்டனையாக மாற்றி, அவர்களுடைய சர்வீஸ் கன்டியூனிட்டி இல்லாத ஒரு நடவடிக்கை வந்திருக்கிறது என்பது எனக்குக் கிடைத்த செய்தி. அது உண்மையாகுமானால் அதுவொரு நியாயமான நடவடிக்கையாகாது. ஒரு ஸ்தாபனத்தின் சார்பிலே இவர்கள் எடுத்த ஒரு நடவடிக்கை—அந்த நடவடிக்கைகளில் குறையிருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களை எச்சரிக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள்—அவர்களுடைய சர்வீஸ், அவர்கள் சேமித்த சர்வீசையே ஒரு தண்டனைக்கு உட்படுத்தி வெட்டுவது என்ற இடத்திற்கு வரக்கூடாது அரசாங்கமே என்பதும் என்னுடைய வேண்டுகோள். அதற்கு நமது அரசாங்கமும், நமது

1987 மே 8]

[திரு. கு. ரமணி]

நிதியமைச்சரவர்களும் முதல்வரவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களை கூப்பிட்டுவைத்துப் பேசி, ஒரு நியாயமான நிலை ஏற்பட்டு, ஒரு சமூகமான தொடர்பு, ஒரு உறவு அவர்களுக்கு மத்தியிலே உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதே மாதிரி இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் நாம் மிகுந்த கவலையோடும், கவனத்தோடும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் வறட்சி. அதற்கான நிவாரணப் பணிகள் நடக்கின்றன. இப்போது வந்திருக்கிற பிரச்சினை என்னவென்றால், அநேகமாக ஜூன் முடிகிற வரையில் கூட மழை பெய்து அதன் காரணமாக வறட்சி தீரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கடுமையான உஷ்ணம் தொடர்கிறது. 347 கோடி ரூபாய் நமக்குத் தேவை இந்த நிவாரணப் பணிக்காக என்று இந்த அரசு மத்திய அரசினிடத்தில் கேட்டு இருக்கிறது. ஆனால் மதிப் பிற்குரிய பிரதமர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். The State Government should not expect large Central assistance for drought and flood relief. இப்போது இருக்கக்கூடிய வறட்சிக்கு மட்டுமல்ல, நாளைக்கு வெள்ளம் வந்தால் கூட அதற்கும் சேர்த்து பெரிய அளவிலான தொகைகளை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாநிலங்கள் எதிர்பார்த்துக் கூடாது; எதிர்பார்க்க முடியாது என்று ஒரு ஸ்பீச் ஸ்டாப் வைத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள் பாராளுமன்றத்தில்.

We have to be very strict with the States coming to us for extra money.

அதிகப்படியான பணத்திற்காக நம்மை நாடி மாநிலங்கள் வரும்போது நாம் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் அங்கே சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் என்னதான் அவர்களின் கொள்கையைப் பூராவும் ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்நாட்டில் அதை அமல்படுத்த முற்பட்டாலும் அவர்கள் மாநிலத்திற்காக நியாயமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்ய மறுக்கிறார்கள். அதுதான் யதார்த்தமான உண்மை. மாநிலங்களின் கையில் இவ்வளவு பணம் செலவழிப்பதற்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது? என்ன நிதி வாயில்கள் இருக்கின்றன? 50,000 கோடி, 60,000 கோடி பணத்தை எடுத்துச் செலவழிக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் — என்னைக் கேட்டால் — இப்படிப்பட்ட கடுமையான நிலைமையில் முழுப் பொறுப்பையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு மாநிலங்களுக்கு முடிந்த அளவுக்கு என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யலாம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் முழுப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். யாரும் திட்டம் போட்டு வரக்கூடியதல்ல இந்த வறட்சியும், வெள்ளமும். எனவே இதிலே இந்தமாதிரியான ஒரு கண்ணோட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் கொண்டிருப்பது ரொம்பத் தவறானது. எதிர்த்து நின்று போராட வேண்டிய விஷயம்

இது. போராட்டம் என்ற உடனே பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழ்நாட்டினுடைய மக்களின் ஒன்றுபட்ட சக்தி, மனக்கருத்து என்ன என்பதை நாம் எடுத்துச்சொல்லியாக வேண்டும். இதுதான் இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படி பணம் கிடைக்கும்; எப்படி வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய முடியும் என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே இருந்து கிடைக்கும், அங்கே இருந்து கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தோம். ஆனால் வறட்சி நிலைமையைப் பற்றிப் பார்ப்பதற்காக வந்த குழு—நாங்கள் கூட போய் இருந்தோம், அந்தக் குழுவினைச் சந்திப்பதற்காக—பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் போயும் ஒரு பைசா கூட வந்து சேரவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்படி இருந்தால் பிறகு மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் கொண்டுபோய் விட்டு விடும் என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்களின் ஒன்று பட்ட சக்தியைத் திரட்டி மத்திய அரசினிடத்திலே வற்புறுத்தி யாவது நமக்கு வரவேண்டிய நியாயங்களைக் கேட்கவேண்டும். இது எல்லா மாநிலங்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விஷயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து தொழில் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற கடுமையான நெருக்கடி மேலும், மேலும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையும் இதற்கு ஒரு காரணம். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி விஷயங்களில் கையாளப்படக்கூடிய கொள்கையின் விளைவாக இந்திய நாட்டினுடைய வர்த்தகமும், தொழில் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை மேலும், மேலும் நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு மூடிக் கிடக்கின்றன? இதன் விளைவு என்ன? அவர்களும் தேசியமயமாக்க மாட்டார்கள்; இங்கே நாம் சொன்னால் நமக்கு ப்ராம்ட் ரிப்ளை வருகிறது, நாங்கள் தேசியமயமாக்கமாட்டோம் என்று. இங்கே இருக்கின்ற மாநில அரசுக்கு சொத்துக்களைத் தேசியமயமாக்குவதற்கான அதிகாரம் இல்லை என்பது தெரியும். நாம் என்ன கேட்கிறோம்? ரொம்பச் சீரழிந்துள்ள நிலைமை ஏற்பட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தெருவில் தள்ளப்படும்போது, அத்தகைய கம்பெனிகளின் நிர்வாகத்தை, மிஸ்மேனேஜ் பண்ணி பல கோடிக் கணக்கில் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடக்கூடிய நிலைமையைத் தடுக்கின்ற வகையில் அந்த நிறுவனங்களின் மேனேஜ்மென்டை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்குரிய வகையில் அரசு வங்கிகளுக்கும், மற்றவற்றிற்கும் உத்தரவாதம் கொடுத்தால் பணம் கொடுப்பார்கள். தொழிலாளர்களும் திட்டவட்டமாக ஒத்துழைக்கிறோம்; அதிலே சந்தேகமே இல்லை. அதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன தொழிற் சங்கங்களும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நடத்தினால்தான் இலாபம் கிடைக்கும். எந்தவிதமான நஷ்டமும் வரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கொள்ளை அடிப்பதனால் வரக்கூடிய நஷ்டம்தான் இது. இந்த நிலைமை எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்று கேட்டால்—தொழிலாளர்களுக்கான

1987 மே 8]

[திரு. கு. ரமணி]

ஒரு சட்டத்தைக் கூட இன்றைக்கு அமலாக்க முடியவில்லை. அத்தனை சட்டங்களும் சீரழிந்துபோய்விட்டன. முதலாளிகள் அவற்றை மதிப்பதில்லை. அரசாங்கத்தின் துறையில் இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகள் கூட அவற்றை அமலாக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு, அவர்கள் பரம்பரையாகப் போராடிப் பெற்றிருந்த உரிமைகள் பூராவற்றையும் குறைத்து, குறைத்து கடைசியில் பஞ்சப்படி வேண்டாம், சம்பளம் மட்டும் வாங்கிக்கொள் என்று அந்தத் தொழிலாளர்களிடம் சொல்லக்கூடிய நிலைமை உருவாகும்: போனஸ் கேட்காதே, ஏதாவது சோற்றுக்குக் காசு கிடைக்குமா என்று பார் என்று சொல்லக்கூடிய பயங்கரமான ஒரு சீர்கெட்ட நிலைமை வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அனுமதிக்கக்கூடாது. தேர்தல் காலத்தில் இப்படி ஒரு விஷயம் நடக்குமா? முத்திய சர்க்கார் எதையும் செய்ய மாட்டார்கள், நாங்களும் செய்ய முடியாது என்று சொல்வோமேயானால் நம் கதி என்னவாகும்? நலிந்து போகக் கூடிய நிர்வாகத்தை எடுத்து அதில் ஆலை முதலாளிகளோ மற்றவர்களோ தலையிடு இல்லாமல், யாரும் தலையிட முடியாதபடிக்கு எடுத்து வேலைக்கு உத்தரவாதம் தந்து உற்பத்தியை செய்யும்படியான நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். அந்த ஆலை கடன்காரர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கூட பின்னால் கொடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் இதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களை நடத்தினீர்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன். இந்த மூன்று மாநகராட்சிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் என்ன தகராறு? ஏன் மாநகராட்சிக்கு தேர்தல் நடத்தக் கூடாது? அதே மாதிரியான ஜனங்கள் தானே இன்றைக்கும் ஓட்டு போடப் போகிறார்கள். அதிலே என்ன சங்கடம் உங்களுக்கு? எதற்காக பயப்படுகிறீர்கள்? தேர்தல் என்று சொன்னாலே ஒரு மாதிரியான அவர்ஜி. இந்த அவர்ஜி வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாம் எல்லாவற்றிலும் நல்லது தானே செய்திருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் எதற்காக தேர்தல் நடத்த பின்வாங்க வேண்டும். எனவே உடனடியாக இந்த 3 மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். அதே மாதிரி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தாமல் ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே வருவது சரியல்ல. அதற்கும் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். விவசாயிகள் இருக்கக் கூடிய மார்கெட்டிங் கமிட்டிகளில் எல்லாம் தேர்தல் நடத்தாமல் இருக்கிறது. அதேபோன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயும் தேர்தல் நடத்தாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி தேர்தல் நடத்தாமல் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை கொஞ்சம் கூட அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆகவே உடனடியாக இந்த அமைப்புகள் எல்லாவற்றிற்கும் தேர்தலை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 8]

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்பக் கூடிய ஒரு விஷயம் நம் முடைய நாட்டினுடைய ஒற்றுமை மிகவும் சீரழியக் கூடிய ஒரு காலம்இது. நாடு முழுவதும் இருக்கக் கூடிய பிரச்சினையை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்பவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பெரிய அளவில் அப்படிப்பட்ட தகராறுகள் சங்கடங்கள் இல்லை. பஞ்சாப் மாதிரி, அஸ்ஸாம் மாதிரி அல்லது பீஹார் மாதிரியோ அல்லது மற்ற மாநிலங்கள் மாதிரியோ நமக்கு பிரச்சினை இல்லை என்பது ஒரு வகையில் ரிஸீப் தான். ஆனால் அப்படி மட்டும் இந்த விஷயத்தை பார்த்தால் போதாது. தமிழக மக்கள் மத்தியில் தீய சக்திகள், பிளவு சக்திகள் ஜாதி மத எண்ணங்களை தூண்டி விட்டு கலகங்களை கிளப்பக் கூடிய சக்திகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவக் கூடிய வகையில் ரௌடிகளும், சமூக விரோதிகளும் இருக்கிறார்கள். அது ஒரு ரியாலிட்டி, உண்மை. இதிலே அரசு சரியான கவனத்தோடு இயங்கவில்லை என்பது என் கருத்து. இதிலே கட்சி பேதம் இல்லாமல் ஒன்றுபட்டு ஜனநாயக விரோத சக்திகளை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும். அது இல்லை என்று சொன்னால் என்ன சதி ஏற்படும்.

நம்முடைய காவல் துறை மானியத்திலே பேசும்போது சொன்னார்கள். 26 இடங்களிலே துப்பாக்கிப்பிரயோகம் நடந்தது என்று சொன்னார்கள். இது ஒன்றும் மனத்திற்கு நிம்மதி கொடுத்து விடக்கூடிய சங்கதி அல்ல. நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் பேசும் போது கூட இது ஒன்றும் விரும்பத்தக்கது அல்ல என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக தமிழ்நாட்டின் ஜனங்கள் ஜாதி வெறி மத வெறி கொண்டு இருப்பவர்கள் அல்ல. மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழக் கூடியவர்கள் தான். தீய சக்திகள் தூண்டி விட்டு இது மாதிரி செய்கிறார்கள். அதன் மூலம் மக்களை கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், சுரண்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சக்திகளை தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் வேண்டும். அதற்கு அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளோடும் ஒன்று பட்டு, ஒன்று படுத்தி இருக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது; இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துகிற ஆளும் கட்சிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அது இல்லை என்று சொன்னால் நிலைமை இன்னும் மோசமாக போகும்.

அடுத்து ஒரு பிரச்சினை நினைவிற்கு வருகிறது. ஆனால் அதை இந்த அவையில் எந்த முறையில் பேசுவதற்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. லஞ்ச ஊழல் என்பது நாட்டிலே உண்மையிலேயே வளர்ந்திருக்கிறதா இல்லையா? இதைப்பற்றி நாங்கள் பொதுவாகப் பேசினால்; பொதுவாக பேசக் கூடாது எல்லோரையும் அது குறிக்கும் என்கிறீர்கள். சரி வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டு பேசினால், நீங்கள் யாரைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறீர்களோ அவர்கள் இங்கே இல்லை, எனவே அவருக்கு பதில் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். இந்த இரண்டிற்கும் மத்தியில் நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் இருக்கிறோம். அப்படி என்றால் லஞ்ச ஊழல் என்பதைப் பற்றி பேசவே கூடாது? இன்றைக்கு பார்லிமெண்டிலே விவாதிக்கக் கூடிய சட்டம் என்ன? பிரதம அமைச்சர் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள்

1987 மே 8]

[திரு. கு. ரமணி]

சொல்வது போல் நடத்தப்போகிறாரா என்பது வேறு பிரச்சினை. ஆனால் அது உண்மை. அதை நாம் மறுக்கக் கூடாது. ; மறைக்கக் கூடாது. கீழ் மட்டத்திலேயிருந்து அரசு அலுவலகங்களில் பல இடங்களில், தனிப்பட்ட முறையில் பல இடங்களில் என்று இந்த மாதிரி நடக்கக் கூடிய லஞ்ச ஊழல்கள் மேலும் மேலும் வளரக் கூடிய வகையில் இருக்கிறது. சமூகத்தை சீர் குலைக்கும் சக்திகளும், மிகவும் மோசமான தீய சக்திகளும் இதற்கு உள்ளே புகுந்து விடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

அவர்களுக்கு அதிலே ஒரு இண்டரஸ்ட். “ஆற்றிலே நின்று அரோகரா என்றாலும் சோற்றிலே இருக்குதடா தம்பி சொக்க லிங்கம்” என்பதைப் போல தகராறை உருவாக்கிவிட்டால் நாமும் உள்ளே புகுந்து சம்பாதிக்க முடியுமா என்பது தான் கேள்வி. அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு முன்னுக்கு வர வேண்டும். லஞ்ச லாவண்யம். ஊழல் பற்றி பேசக்கூடாது என்று வாயை அடைப்பதனால் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. ஆதாரம் காட்டு, ஆதாரம் காட்டு என்று சொல்கிறீர்கள். லஞ்சம் வாங்கு பவர்கள் யாராவது ரசீது கொடுப்பார்களா? அல்லது பத்திரம் எழுதித் தருவார்களா? விசாரணை கோர்ட் வைப்பதனால் சாட்சி சொல்வதற்கு ஜனங்கள் வருவார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட விஷயத்திற்கு நீங்கள் விசாரணை கோர்ட் வைக்க மாட்டீர்கள். ஆகவே இந்த மன்றத்தில் பேசப் போக ஒரு ஜனநாயக முறையில் இதை வற்புறுத்தி குறைத்து, லஞ்ச லாவண்யம், ஊழலைத் தடுப்பதற்கு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியாமல் போகிறது. இது எங்களுடைய கருத்து. இதையும் கருத்தில் கொண்டு நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த பணம் முழுவதையும் பயன்படுத்துகிற காலத்தில், அவர் முறையாக பயன்படுத்தக் கூடிய அமைச்சர் ஆவார்கள். அதில் ஒன்றும் பிரச்சினையில்லை. ஆனால் எல்லா இலாக்காக்களிலும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் பணச் செலவு என்று அதிகமான கோரிக்கையை கொண்டு வந்து விடாதீர்கள். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கொடுக்க மாட்டார் என்று. அவர் சொந்தமாக பிடித்து வைப்ப தில்லை. இருக்கிற பணத்திலிருந்து எதற்கு டைவர்ட் பண்ணுவ தென்று, எதற்கு அதிகமாகக் கொடுப்பதென்று பார்க்க வேண்டும். எப்படியிருந்தாலும் வாங்கக்கூடிய பணத்தொடு நிற்கப் போவதில்லை. இன்னும் அதிகமாகத்தான் ஆகப் போகிறது. கடுமையான நெருக்கடி வரக்கூடிய குடிநீர் சப்ளை, விவசாயிகள் பிரச்சினை, தொழிலாளர் பிரச்சினை, கல்வி இப்படிப்பட்ட தேவையான கொள்கை அடிகமாகசெலவு ஏற்படக் கூடியவைகளுக்கு பண நெருக்கடி என்ற பெயரால் மக்களுக்கு கிடைக்கிற செளகர்யத்தை தடுக்காதீர்கள். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1987 மே 8]

*திரு. கி. ராமன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நிதியொதுக்க சட்டமுன்வடிவில், போலீஸ் மானியம் சம்பந்தமான ஒரு பொருளை மட்டும் பேச விரும்புகிறேன். 5—5—1987 அன்று செவ்வாய்க்கிழமை, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் காவல்துறை மானியக் கோரிக்கை பதிலுரையில் இராஜபாளையத்தில் நடந்த கலவரம், கொலைகள் பற்றி அரசு தரப்பில் சில விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதிலே எனக்கு கருத்து வேறுபாடு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், மக்கள் சார்பில் நான் சில விவரங்களை, அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ., என்ற முறையில், சொல்ல வேண்டுமென்று வேண்டியதற்கிணங்க பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், அவை முன்னவர் அவர்களும் இந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படுகொலை செய்யப்பட்டு இறந்தவர்களுக்கு என்னுடைய கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்தி என்னுடைய கருத்துக்களை சாதக பாதகமற்ற நிலையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சரித்திரம் காணாத இந்த துரதிருஷ்டவசமான சம்பவம், நாடார் சமுதாயத்திற்கும், அரிசன மக்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட எந்தவிதமான மோதல் சாரணமாகவும் இல்லை யென்றும், சில சமூக விரோதிகளுடைய பாதகச் செயல்தான் என்றும், மிக அழுத்தமாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமுதாயப் பெரியவர்கள், பொது மக்கள், காவல் துறையினர், பத்திரிகையாளர்கள் அகியவர்களின் ஏகோபித்த கணிப்பும் இதுதான். இரு சமுதாயத்தினரும் என்னைக்குமே சுமுகமாக வாழ்ந்தவர்கள். என்னைக்கும் அவர்கள் இருவருக்கும் பிரச்சினைகள் என்பது கிடையாது. என்னைக்கும் சுமுகமாக வாழ விரும்புகிறார்கள். கலவரத்திற்குப் பின்னால், மூன்று நாட்கள் நான் இராஜபாளையத்தில் தங்கியிருந்தேன். மக்கள் பலரைச் சந்தித்தேன். 27-4-1987 திங்கட் கிழமையன்று தாலுகா ஆபீசில் திரு. பாஸ்கரன், மாவட்ட ஆட்சியாளர் (பொறுப்பு) அவர்கள் தலைமையில் சர்வ கட்சிக் கூட்டமும், சமாதானக் குழுக் கூட்டமும் நடந்து, இருதரப்பினரும் என்றும்போல் சுமுகமாக வாழ வேண்டும், அமைதி காக்க வேண்டும், கொலைகளுக்குக் காரணமான சமூக விரோதிகளை விரையில் அடையாளம் காண அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று துண்டு பிரசுரங்கள் மூலமாகவும், பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். நாடார் சமூகத்தினர் சமபந்தி போஜனம் ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், 18-4-1987 அன்று சைக்கிள் கடை ஒன்றில் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவர் வாடகை சைக்கிள் எடுக்கப் போன போது....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): கேஸ் ரெஜிஸ்டர் பண்ணி இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருந்தால் நீங்கள் சொல்லும் கருத்து அந்த விசாரணைக்கு குந்தகமாக அமைந்து விடக்கூடாது. உண்மையாக என்ன நடந்தது என்று

1987 மே 8]

[மாற்றுத் தலைவர்]

குறிப்பிடும்போது, வேறு ஏதோ இன்னொன்று அங்கே நடந்திருப்பதைப்போலவருகிறது. விசாரணைக்கு உங்கள் கருத்து பாதகமாக இருந்து விடக் கூடாது. உங்கள் கருத்தை சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் சொல்லலாம். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தான் சொல்ல வேண்டும் என்பதல்ல. விசாரணையில் கூட சொல்லலாம். ஆகவே, விசாரணைக்கு குந்தகம் இல்லாத அளவிற்கு கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கி. ராமன் : உண்மையாக நடந்தது என்னவென்றால், 18-4-1987 அன்று, அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர், சைக்கிள் கடையில் வாடகைக்கு சைக்கிள் ஒன்றை எடுக்கப் போனபோது, கள்ள மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு வருவதற்கு வாடகைச் சைக்கிள்களைப் பயன்படுத்துவதால், போலீசார் சைக்கிள்களைப் பறிமுதல் செய்திறார்கள். ஆகையினால், சைக்கிள் கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டதால், வாக்குவாதமும், கைகலப்பும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் சம்பவம், அன்றோடு முடிந்துவிட்டதாகவும், தெரிகிறது. ஆனால், இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின்னால், இரண்டு தரப்பிலும் உள்ள சமூக விரோதிகள், தீய சக்திகள், சமூகப் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு, சைக்கிள் விவகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, பலாத்காரத்திலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். இராஜபாளையத்திலிருந்து மேற்கே உள்ள காடுகளில் ஒளிந்து கொண்டு, கொரில்லா பாணியில் கொடூரமான கொலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு கொலை மட்டும் இராஜபாளையம் நகரத்தின் நடு ரோட்டில் 25-4-1987 சனிக்கிழமை இரவு சுமார் 8½ மணிக்கு நடந்திருக்கிறது. இதிலே, முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், சாவல் துறையினர், இந்தக் கொடுமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியுமா, மேலும் திறம்படச் செயல்பட்டு கணிசமான முறையில் குறைத்திருக்கவாவது முடியுமா என்பதுதான். முடியும் என்பதுதான் பொது மக்களுடைய உறுதியான அபிப்பிராயம். முதலாவதாக, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், கள்ள மரம் வெட்டுவோர், சூதாடுவோர் என்ற பட்டியலுக்குட்பட்ட சமூக விரோதிகளை வளர விட்டது சாவல் துறையினரின் முதல் குற்றமாகும். உள்ளூர் போலீசார் அவ்வப்போது தேவைப்படும் போதெல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், சமூக விரோதிகளின் சாம்ராஜ்யம் அழிந்திருக்கும். ஆனால் அரசியல்வாதிகள், பெரிய மனிதர்களின் தலையீடு, தடையாக இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, இந்தச் சம்பவத்திற்கு அப்புறமாவது, இரு தரப்பிலேயும் உள்ள சமூக விரோதிகள் யார், யார் என்று அடையாளம் கண்டு, அவர்களைக் கைது செய்திருக்கவேண்டும். உள்ளூர் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாத சமூக விரோதிகள் இருக்க நியாயமில்லை. அவர்களைக் கைது செய்வதற்கு முடியாவிட்டால், அவர்களை போலீசாரிடம் ஒப்படைக்கும் படி, அவர்களுடைய குடும்பத்தினரைக் கட்டாயப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். இதையும் செய்ய சாவல் துறையினர் தவறி விட்டார்கள்.

[திரு. கி. ராமன்]

[1987 மே 8]

25—4—1987 சனிக்கிழமை அன்று, போலீஸ் கண்ணெதிரிலேயே திரு. மாரியப்ப நாடார், கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். கொலை நடந்த இடம், தென்காசி சாலையின் கீழ்ப்புறம். சாலையின் மேற்புறம் பெருமளவில் போலீசார் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். போலீசார் இதை ஏன் தடுக்கவில்லை. பயந்து ஓடிவிட்டார்களா என்ற கேள்வி மக்கள் மனதிலே எழுந்திருக்கிறது. சமூக விரோதிகளால் கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் அப்பாவி மக்கள். விசாரணை என்ற பெயரில், காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டவர்களும், கலவரத்தில் எந்த விதத்திலேயும் சம்பந்தப்படாத அப்பாவி மக்கள். நகர மன்ற உறுப்பினர், நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்த திரு அனந்த கிருஷ்ணன் அவர்களைக் காரணமெதுவுமின்றி கைது செய்திருக்கிறார்கள். அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த நகர மன்றத் துணைத் தலைவர்திரு. முத்துசாமி அவர்களுடைய வீட்டிற்கு சேதம் உண்டாக்கி, 25—4—1987 இரவு 12-1/2 மணிக்கு 10, 15 போலீசார் மின்சாரக் கம்பம் வழியாக அவர்களுடைய வீட்டிற்குள் இறங்கி காலட்டா செய்து, மாடியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அவருடைய மகனைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். கொலை செய்யப்பட்டு இறந்து போனவரின் சடலத்தை எரிக்கப்போன அரிசனங்களை, “பாதுகாப்பாக டவுனுக்குள் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுகிறோம், மிகவும் பதட்ட நிலையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, ஆண்களை ஒரு வேனிலேயும் பெண்களை ஒரு தனி வேனிலேயும் ஏற்றி, பெண்களை மட்டும் டவுனிலே கொண்டு போய் விட்டுவிட்டு, ஆண்களை அப்படியே கைது செய்து திருவில்லிபுத்தூருக்கு கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். சுந்தரராஜபுரம் கிராமத்தில் கிணறு வெட்டும் இடத்திலேயே தங்கி, கிணறு வெட்டும் பணியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த ஜமீன் நத்தம்பட்டியைச் சேர்ந்த கிராமவாசிகளைக் கைது செய்து, இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும், கொலைகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இராஜபாளையத்தை சேர்ந்த, சோமியாபுரத்தில் வாழும் அரிசன மக்களில் வேறு ஒரு பிரிவினரைக் கைது செய்து இருக்கிறார்கள். பேரலீசாருக்குப் பயந்துகொண்டு, இராஜபாளையத்தைச் சேர்ந்த சில அரிசன மக்கள் பக்கத்திலுள்ள சோழபுரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, அந்தக் கிராமத்தை ரெய்டு செய்து, அங்குள்ள மக்களை, மாணவர்கள் உட்பட கைது செய்து இருக்கிறார்கள். இவற்றில் எல்லாம் போலீசார் நிதானமாக பொறுப்போடு, கண்ணியமாக செயல்பட்டிருக்கலாம். சந்தேகத்தின் பேரில், யாரை வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம் என்ற வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள இயலாது. ஏற்கனவே வறட்சியின் கொடுமையால் வாடிக்கொண்டு இருக்கும் மக்களுக்கு மேலும் ஏற்பட்ட அவதியைத் தடுத்திருக்கலாம். தடுத்திருக்க முடியும் என்பது மக்களுடைய குழறலாகும். சம்பந்தம் இல்லாத மக்கள், கைது செய்யப்பட்டு அவதிப்பட்டது, “பனைமரத்திலே தேள் கொட்டினால், தென்னை மரத்திலே நெறிகட்டிய” கதையாக உள்ளது. தவிர்த்திருக்கக்கூடிய இத்தனை சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டாலும், வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து எல்லாம் போலீசாரை பெருமளவில் கொண்டு வந்து, அமைதியை நிலைநாட்ட எடுத்துக்கொண்ட பெரு முயற்சிக்காக துணை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

தந்த குறிப்புகளை இந்த அவையின் முன் வைத்தேன். பாண்பு மிகு உறுப்பினர் ராமன் அவர்களும் கிட்டதட்ட அதனை யொட்டியே தனது கருத்துக்களை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு சமுதாயத் தனருக்கும் ஓட்டைய ஏற்பட்ட போட்டியல்ல என்கின்ற தன்மையினுடைய அடிப்படையிலேயும் ஆனால், அங்கே சமுதாய விரோத சக்திகள், ரொடிகள் சமுதாய போர் வையிலே புகுந்து கொண்டு இந்தக் கலவரங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக விளங்கி இப்படி விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சி களுக்குக் காரணமாக அமைந்து விட்டார்கள் என்ற கருத்தையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி, இந்த ரௌடிகளையெல்லாம் அடையாளங் கண்டு சமுதாய விரோதிகளை முன் கூட்டியே தெரிந்து தக்கபடி காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்திருப் பார்களேயானால் இந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் மோசமாக ஆகியிருக்காது என்ற கருத்தை அவர்கள் தம்முடைய தரப்பிலாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லியது மாதிரி, நானும் இன்றைக்கு எடுத்துத் தெரிவித்த மாதிரி 10 கொலைகள் நடைபெற்றன என்றால் இது நகர்புறத்துக்குள்ளாக காவல் துறையினருடைய முழு கண்காணிப்பு இருந்தது என்றாலும் நகரத்திற்குள்ளாகவே நடைபெற்ற, இரண்டு சமுதாயத்திற்குள்ளே ஏற்பட்ட போராட்டமாக இருக்குமேயானால் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம். இரண்டு பிரிவாக வந்து மோதியிருப்பார்களேயானால் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம். அவர்கள் ஆயுதங்கள், கருவிகள் மற்றவைகளைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் அவற்றைத் தடுத்திருக்கலாம். அவர்களில் முக்கியமான சமூக விரோதிகளைக் கைது செய்திருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராமன் அவர்கள் கூறியது போன்று பிரக்காவுக்கு ஒன்றாக ஆங்காங்கே இருக்கிற காடுகளிலும், வேறு பல இடங்களிலும் நடைபெற்றது என்ற ஒரே ஒரு கொலையைத் தவிர மற்றவைகளெல்லாம் சுற்றுப்புறங்களிலே நடைபெற்றதற்கும் இந்த சமூக விரோத சக்திகளுடைய தூண்டுதலும், மற்றவைகளும் காரணம் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அங்கேயிருக்கின்ற பலரும் எடுத்துச் சொல்லியதற்கு இணங்க அப்படிப்பட்ட சமூக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை குண்டர்கள் சுட்டத்தின் கீழே செய்து உள்ளே தள்ளுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான குறிப்புகளை மாஸ்டர் ஆட்சித் தலைவரிடத்திலிருந்து கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். விரைவிலே அதற்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் எல்லாம் தக்கபடி தண்டிக்கப்படுவார்கள்; அந்தச் சட்டத்தின் படி கைது செய்யப்படுவார்கள். ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்பதுதான் அரசினுடைய முக்கிய நோக்கமாகும். இராஜபாலையத்தில் எதிர்பாராத வகையில் இப்போது 10 பேர் கொலை செய்யப்படுகின்ற அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மிக மிக வருத்தத்தக்க ஒன்றுதான். ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படாத அளவுக்கு

1987 மே 8]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முன்கூட்டியே சமுதாயத்திலே இருக்கின்றவர்கள், அதற்கான சூழ்நிலைகள் ஏற்படாத அளவிற்கு தடுத்து நிறுத்தவும் வேண்டும். மற்றைய உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் உணர்வுகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியதற்கிணங்க, ஜாதி மாச்சரியங்களுக்கும், சமய மாச்சரியங்களுக்கும், வேறு பல மார்ச்சரியங்களுக்கும் இடமளிக்காமல், யார் எதை எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட, அன்பு நெறிக்கும், அருள் நெறிக்கும், அற நெறிக்கும், பிற நெறிகளுக்கும் இடமளித்து, அத்தகைய கருத்துக்களுக்கு ஆக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னாலும், நடைமுறைகளில் அவைகளுக்கெல்லாம் இடமளிக்காத அளவுக்கு ஊக்கம் தருவதன் விளைவாகத்தான் சமுதாயத்திலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கெல்லாம், பெரியவர்கள், மற்றவர்கள், சமூகத் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், பொது நலத் தொண்டர்கள், சமுதாயத்திலே இறங்கி, சமுதாயத்திலே அமைதி காண விரும்புகிறவர்கள் அனைவரும் மிகத் தீவிரமாகப் பாடுபடுவதன் மூலமாகத்தான் ஆங்காங்கு நல்லதொரு சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்த முடியும். இனக் கலவரங்கள் மற்றவைகள் ஏற்படுவதற்கு இடம் அளிக்காத வகையில் ஆங்காங்கு இருக்கிற பெரியவர்களும், பொது மக்களிடத்திலே செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களும், பொதுமக்களுக்கு அறிவுரை கூறி அவர்களைத் திருத்தக் கூடிய வலிமை பெற்றவர்களும் உள்ள படியே முன் வர வேண்டும் என்று எச்சரிக்கை செய்கின்ற அளவுக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அமைகின்றன. இதிலே சிலபல பாடங்களை கற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறோம். ஆக அரசும், காவல் துறையினரும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படாத அளவுக்கு முன்கூட்டி என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் இப்படிப்பட்ட ஜாதி மார்ச்சரியங்கள், இன மார்ச்சரியங்கள், அல்லது சமய மார்ச்சரியங்கள் ஏற்படுகிற நேரத்தில், ஏற்படுகிற இடத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அதை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுபற்றியும் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பில் நான் எடுத்துக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே அன்றைக்கே நான் காவல் துறையைப் பற்றி காவல் துறையிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற பல்வேறு சூழ்நிலைகள், மற்றவைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். பரவலாக நடைபெறுகின்ற பல்வேறு தன்மைகளில் இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன.

லஞ்ச ஊழல் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உள்ளபடியே யாரும் விரும்பத்தகாத ஒன்று தான். லஞ்சம் வாங்குவதும் தவறுதான், லஞ்சம் கொடுத்து காரியத்தை முடிக்க விரும்புவதும் தவறுதான், குறுக்கு வழியில் சென்று தங்களுடைய காரியத்தை பணத்தை வைத்து எப்படியாவது தாங்கள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் விரும்பு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

கிறார்கள். விரும்பி அதற்கான முயற்சியும் செய்கிறார்கள். அதற்கு சில பேர் இரையும் ஆகிவிடுகிறார்கள். இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய எண்ணம். ஆகவேதான் இதற்கு என்று லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை என்றே ஒரு துறையை வைத்து அதற்கு உயர்மட்டக் காவல் துறை அதிகாரியையும், வல்லுநர்களையும் மற்றவர்களையும் வைத்து குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கிறோம். இதில் அரசாங்கத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரியை மற்றவர்களைத்தான் இந்த லஞ்ச ஒழிப்புத்துறை பிடித்து கடைசியில் பல்வேறு வகைகளில் விசாரணை செய்து வந்து, கடைசியில் வருகின்றபோது அவர்கள் சொல்லியது போல் இதிலே காரணங்கள் ஆதாரங்கள் மற்றவைகள் இல்லாத வகையில் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது மாதிரி சிலபல வகைகளில் வந்து சேர்ந்து விடுவதன் காரணமாக அதனுடைய நெளிவு சுளிவுகளில் பல பேர் நுழைந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆக அது போல் தப்பித்துக் கொள்ளுவதைத் தடுக்கப்பட வேண்டும். அது சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை பேரும் உணர்வோடு கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வை நாம் அத்தனை பேரும் கொள்ள வேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்கம் தராத வகையிலும், ஊக்கம் பயக்காத வகையிலும் அத்தனை பேரும் அதில் முனைப்புள்ளத்தோடு ஈடுபட வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அதற்கு என்று தனியாக ஒரு இலாகா வைத்து இருக்கிறோம். அதில் வருகின்ற போது கடைசியில் சட்டத்திலே போய் சட்டத்தின் இண்டு இடுக்குகளில், சந்து பொந்துகளில் புகுந்து அதிலே இடம் இல்லை. கமா இல்லை, செமிகோலன் இல்லை, புல்ஸ்டாப் இல்லை என்று எல்லாம் பொருள் கண்டு அதன் காரணமாக தப்பித்து வந்து விடுகிறவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் கூட தடுத்து நிறுத்துகிற அளவுக்கு சமுதாயம் நன்கு இருக்க வேண்டும். மக்கள் வஞ்சிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். நியாயங்கள் நன்கு நடைபெறுவதற்கு உள்ளபடியே வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய முக்கிய நோக்கமாகும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை கூறியதை நான் இங்கே நினைவு படுத்தியிருக்கிறேன். மறுபடியும் நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் சுருக்கமாகவும் சொன்னார்கள், அழகாகவும் சொன்னார்கள். நியாயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் காயப்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதும், காயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் நியாயப்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதும் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். Justice should not be wounded என்றும் Wounds should not be justified என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சுருக்கமான வார்த்தைகளில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் உணர வேண்டும். பொது வாழ்க்கையில் இருப்பவர்களும் உணரத் தல் வேண்டும். அதை நன்கு உணர்ந்து பணியாற்றுவோமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி, போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துகளுக்கு நல்ல ஆக்கமும் மற்ற நிலைமைகளும் ஏற்படக் கூடும்.

1987 மே 8]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவே அது மட்டுமல்லாமல் வக்ப் வாரியத்தைப் பற்றி பேச வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கான மானியக் கோரிக்கை வருகின்றபோது இதற்கு என்று உள்ள அந்தத் துறையைப் பற்றி மானியக் கோரிக்கை வரும்போது, அது தனி அமைச்சரின் கீழே வருகிறது. அப்போது அவர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கேட்டு இருப்பார்களானால் தந்து இருக்கலாம்.

[பிற்பகல் 1-10]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு பல தடவை எடுத்து தெரிவித்து இருக்கிறது. இங்கே முக்கியமான முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட எதிர்க்கட்சிகள் அத்தனையும் அதை பல தடவை வற்புறுத்தி வந்து இருக்கின்றன. இந்தியாவை பொறுத்த வரையிலும் குடியாட்சி முறை வேண்டும் என்பதும், உள்படியே இருக்கிற குடியாட்சி தன்மை காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதும் அதே நேரத்தில் மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற தன்னாட்சி உரிமைகள் இருந்தால்தான் மிக சிறப்பாக அமையும் என்பதும் இவைகள் எல்லாம் வேண்டும் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை பல தடவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அரசு சார்பாக நானும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதுபற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளில் நாம் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு உடல் உறுப்பும் வலுவாக இருந்தால்தான் உடல் முழுவதும் வலுவாக இருந்ததாக ஆகுமே தவிர, ஒரு “ ஸ்ட்ராங் சென்டர் ” வேண்டுமென்றாலும்கூட, அதனுடைய பகுதிகள் எல்லாம் வலுவாக இருந்தால்தான், சென்டர் வலுவாக இருக்க முடியும். ஆக பகுதிகள் எல்லாம் பலஹினமாக இருந்தால், உடல் முழுவதும் வலுவாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. அதுமட்டுமல்லாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் மட்டும் வலுவாக இருந்து, மற்றைய பகுதிகள் எல்லாம் வலுவாகுறைந்துவிடுமேயானாலும்கூட, அதுவும் சிறந்த செயல்களுக்கு ஆக்கம் ஆகாது. மக்கள் என்று சொன்னால், இந்தியாவில் இருக்கிற 22 மாநிலங்களுக்கு மட்டும் தான் சொந்தம். மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமேயில்லை என்று ஆகாது. இந்தியாவில் வாழ்கிற, 76, 77 கோடி மக்களும் இந்திய அரசுக்கு முழுக்க முழுக்கச் சொந்தம். அதே நேரத்தில், மாநில அரசுகளுக்கும் முழுக்கச் சொந்தம்.

இன்றைக்கு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டாலும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டாலும், பொருளாதாரத்தால் பாதிக்கப்பட்டாலும், நலிவு ஏற்பட்டாலும், அதைக் காப்பாற்ற வேண்டிய முழுப் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு மட்டும் தான் என்று அல்ல

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

மத்திய அரசுக்கும் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே தான் பெரும் பெரும் வருமானத்திற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற மத்திய அரசை மாநில அரசு அணுக வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்படுகிறது. மாநில அரசுகள் எல்லாம், தன்னுடைய நிதி நிலைமை, நிதியாதாரம், தன்னுடைய வரி வசூலிக்கின்ற தன்மை, தங்களுடைய ஆதாரத்தினுடைய அடிப்படையில் செய்து பார்த்து முடியாத கட்டத்தில், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய கட்டத்தில் மத்திய அரசிடத்திலே செல்ல வேண்டிய கட்டம் ஏற்படுகிறது. நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொன்னேன். வறட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற நிதியைக் கொடுத்தாலும், அதிலே 70 சதவீதம் கடனாகவும், 30 சதவீதம் மானியமாகவும் தரப்படும். அது அதிகமாக வரும் வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. மாண்புமிகு திரு. ரமணி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், அதிகமாக வரும் வரும் என்று. அது சிலபேரை வைத்துப் பார்த்துத்தான் சொல்கிறார்களே தவிர, அனுபவத்தினுடைய அடிப்படையில் பார்த்தால் வருகின்ற மாதிரியும் இருக்காது. இருந்தாலும் நாம் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மாநிலம் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியதாக இருக்கும்.

நான் சென்ற ஆண்டு சொன்னேன். 1986 ஆம் ஆண்டு ரூ. 105 கோடி வறட்சிக்காக நாம் செலவழித்தாலும், மத்திய அரசினுடைய மானியம் என்று நமக்குக் கிடைத்தது, ரூ. 7½ கோடி தான். கிட்டத்தட்ட ரூ. 26, ரூ. 27 கோடியைக் கடனாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் திருப்பித் தந்திட வேண்டும். அது நம்முடைய பொறுப்பு. மீதிச் செலவு முழுவதும் நம்முடைய பொறுப்புதான். இதுவரையில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 45 கோடியை நாம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். இது மேலும், மேலும் வளர்ந்து கொண்டு தான் போகிறது. இந்த மாதம், அடுத்த மாதம், அடுத்த மாதத்திற்கு இறுதி வரையிலும், ஆக வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். மேற்கொண்டு ஆழ்துளைக் கிணறுகளை ஆங்காங்கே போட வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அடுத்த மழை பெய்து, பருவங்கள் வந்து, பயிர் செலவுகள் எல்லாம் நடைபெற்று, ஆக வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற வரையிலும், வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு ரூ. 100 கோடியை வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தாண்டிய நிலையில், இந்த ஆண்டும் எட்டினாலும் கூட நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது டோல் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்ந்து வறட்சி, வெள்ளம் இவற்றுக்குத் தருவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அவ்வளவு பெரிய பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 500 கோடிதான். ஆக 10 மாநிலங்கள் இப்போது கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன, வறட்சி வறட்சி என்று. இந்த ரூ. 500 கோடியிலிருந்து தான் அவர்கள்

1987 மே 8]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஆக நாம் கேட்க வேண்டிய கடமைக்குக் கேட்கிறோம் என்றால் கூட, அவர்கள் எந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது பின்னால்தான் தெரியும். இருந்தாலும் நாம் கேட்க வேண்டிய கடமையில் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் ஏற்கெனவே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலத்தில் நம்முடைய வறட்சிப் பணிகள், மற்றவைகள் எளிதாகத் தாக்காத அளவிற்கு ஒரு முன்னேற்பாடான வகையில் பணிகளைச் சேர்த்துச் செய்கின்ற வகையில்தான் ரூ. 347.25 கோடிக்கு ஒரு விவர அறிக்கையை மத்திய அரசுக்கு நாம் அனுப்பி வைத்தோம். இது தவிர, மதுரை மாநகருக்கு குடிநீர் மேம்பாட்டிற்காக ரூ. 1.20 கோடியும், துரிதமாக ஆய்வுகளைக் கிணறுகளை அமைக்க 90 ரிக்குகள் வாங்க ரூ. 20 கோடியும் கோரி மத்திய அரசுக்கு ஒரு அறிக்கையை 5-5-1987 அன்று அனுப்பிவைத்திருக்கிறோம். மேலும், மத்திய அரசினுடைய நிதியுதவியை ஆராய்ந்துப்பார்த்து, ஒரு அறிக்கை வைத்து, ஒரு நிதியைத் தருவதற்கு முன்னால், முன் பணமாக, “அட்வான்சாக” ரூ. 100 கோடியைத் தமிழகத்திற்குத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பிரதமருக்கு அண்மையிலே ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழகம் சமாளிப்பதற்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு குழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்று ரூ. 100 கோடியை அளிக்க வேண்டுமென்று அண்மையில் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

ஆனாலும் கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறியதற்கிணங்க அந்த பணத்தை மட்டுமே எதிர்பார்த்து இந்த நிவாரணப் பணிகளைச் செய்கின்றோம் என்று அல்ல. ஆனால், நாட்டினுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் மற்றவைகளையும் நாம் கூர்ந்து கவனித்து அவற்றைச் செய்கின்றோம். மற்றைய மாநில சுய ஆட்சித் தன்மைகள் அதற்கு தன்னாட்சி உரிமைகள் பெறவேண்டும் என்பதையும் சர்க்காரியா கமிஷனிடத்திலே நாம் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னோம். இன்டர் ஸ்டேட் கௌன்சிலைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஆக இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் நாம் எடுத்துச் சொல்கின்றோம். அந்த மாநாட்டைப்போய் கூட்டினோமா இல்லையா என்பதை அந்த மாநாட்டிலே கூடுகின்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்திலே வேறுபாடு இல்லை. நமக்கு ஒன்றிய கருத்துதான். நமக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற காலத்தில் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற நிலையில் நாமே எடுத்துச் சொல்கின்றோம். அவர்களும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். மற்றைய எதிர்க்கட்சிகள் காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நாமும் சர்க்காரியா கமிஷனிடத்திலே இதை வற்புறுத்தி வருகிறோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நாம் கோருகின்ற அளவிற்கு விரும்புகின்ற காலம்வரையிலும், விரும்புகின்றபடி மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் தந்து மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலங்களிலே தன்னாட்சி உரிமையையும் பெறுகின்ற ஒரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

நிலைமை ஏற்படுகின்ற காலம் வரையிலும் இப்படிப்பட்ட இன் டர் ஸ்டேட் கௌன்சில் போன்றவைகள் இருந்தால்தான் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியும் என்பதை நாம் வற்புறுத்தியும் இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் கண்ணகிக் கோயிலைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். கண்ணகி கோயிலைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக வருவாய்த்துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் பல்வேறு எல்லைத் தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது தீர்க்கப்படாமல் அந்த மாநிலத்திற்கும், இந்த மாநிலத்திற்கும் பல வகைகளிலே, பல ஆண்டுக்காலம் முந்தைய காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்து, அதற்குப் பிறகு தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து, அதற்குப் பிறகு நெருக்கடி காலத்திலிருந்தும், அதற்குப் பிறகும் கரஸ் பாண்டன்ஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு உரியது என்று நாம் வரைபடத்தை வைத்து காட்டுகிறோம். அதனுடைய எல்லைக்கோடு அந்த கோயிலினுடைய பாதையிலே செல்கிறது என்று அவர்களும் வாதாடுகிறார்கள். இது எப்படியாவது தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த உரிமையை நாம் விட்டுக் கொடுக்க வில்லை. ஆக, அந்தக் கண்ணகி கோயில் நமக்கு உரியதுதான் என்ற உரிமையைப் பற்றி கடிதப் போக்குவரத்து மற்றவைகளும் ஒரு பக்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆக அந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுக்காத நிலையிலேதான் மற்றொரு கண்ணகி கோயிலை கம்பம் பள்ளத்தாக்கின் அடிவாரத்துலே கட்டலாமா, கட்டுவதற்கு, கோயில் எழுப்புவதற்கு ஒரு முயற்சி நடைபெறுகிறதே தவிர, அந்த உரிமையை அடியோடு விட்டுவிட்டு இதைச் செய்யவில்லை. பல்வேறு இடங்களிலே, பல்வேறு சூழ்நிலையிலே ஏற்படுவதை ஒட்டி இது ஒரு தனி முயற்சி. அதற்காக அந்த உரிமை விட்டுக்கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருக்குறள் தேசியமயமாக்கப்படுவதல்ல. யாருக்கும் உரிமை உடையதல்ல. ஆனால், தேசிய நூலாக ஆக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆக தேசத்திற்கு என்று நாட்டிற்கு என்று ஒரு பறவை இருக்கிறது. நாட்டிற்கு என்று ஒரு மிருகம் இருக்கிறது. நாட்டிற்கு என்று ஒரு பாடல் இருக்கிறது. அந்தப் பாடலை பொறுத்தவரையில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்கள் எழுதிய வங்க தேசப் பாடல் “ஜன கன மன” வைத்திருக்கிறார்கள். தேசிய பறவை என்பது மயில். தேசிய மிருகம் என்பது புலி. அது மாதிரி தேசத்திற்கென்று தேசிய நூல் ஒன்று இருக்க வேண்டும். அந்த நூல் திருக்குறளாக இருக்க வேண்டும் என்பதை திருக்குறள் மாநாட்டிலும், மற்றவைகளிலும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். நாமும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். தேசியமயமாக்கப்படுவது பற்றி எல்லோரும் தீர்மானம் போடலாம். யாருக்கும் உரிமை உடையது அல்ல என்பதால். அது ஏற்கனவே ஆகியிருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்த வரையில் 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டாலே உள்ளபடியே ஒரு நூலை ஒருவர் எழுதினாலே பிறகு யாருக்கும் சொந்தம் உடையதாக ஆகாது. அதை யார் வேண்டுமானாலும் பதிப்பிக்கலாம். யார் வேண்டுமானாலும் போடலாம் என்று உரிமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் அது நாட்டிற்கு உரிமை உடையதாக ஆகவேண்டு

1987 மே 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மென்று எழுதினோம். அதற்கு கூட ஒரு தடவை அவர் பதில் எழுதினார். ஒவ்வொரு மாநிலத்தாரும், ஒவ்வொரு மொழியினரும் தங்கள் தங்கள் மொழி நூலை தேசிய நூலாக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சிகளை கிளப்புவார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் எல்லோரையும் கேட்டாலும்கூட ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கின்ற பெருமைகளை, மற்றவைகளை உணர்கின்ற அளவிற்கு இந்தியாவிலே இருக்கின்ற நூல்களிலே மிகச் சிறந்த நூல் என்று எல்லோரும் போற்றத்தக்க, பாராட்டத்தக்க நூலாக இருப்பதன் காரணமாக இதை ஆக்கலாம். எப்படி தாகூர் இயற்றிய அத்தகையப் பாடலை இந்தியாவே ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறதோ அதே மாதிரி சாரநாத்திலே இருக்கின்ற அசோகனுடைய தூணிலே இருக்கின்ற 4 சிங்கங்கள் பொதித்து அந்த தூணினுடைய முகட்டுப் பகுதியை எப்படி தேசத்தினுடைய அடையாளமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ அது மாதிரி ஒரு பகுதியிலே இருக்கின்ற மயிலை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ அது மாதிரி இந்த நூலை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதே போன்று, நகரைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்ன நிலைமை என்பதை உள்ளாட்சித்துறையைக் கேட்டால்தான் தெரியும். சென்னையிலே இருக்கின்ற கே. கே. நகர், கே. கே. நகராகத் தான் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். பல இடங்களிலே அதே பெயரிலேதான் இருக்கிறது. கலைஞர் பெயரிலே இருக்கின்ற நகர் அப்படியேதான் இருக்கிறது. என்னுடைய பெயரால் நகர் இருக்கிறது. அதை மாற்றிக்கொள்வதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

அதை நான் கேட்டு வாங்கவும் இல்லை. என் பெயரால் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பவும் இல்லை. அதை வேண்டுமானால் வேறு பெயரிலே மாற்றிக்கொள்ளலாம். அதை நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் நகர் என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளட்டும். அதை ஆறுமுக நாவலர் நகர் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, நானே வேண்டுமானாலும் அதை வந்து திறந்து வைத்துவிட்டு வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இப்படிப்பட்ட, ஒருவருக்கு வைக்கப்பட்ட பெயர், ஒருவருக்கு வைக்கிற நியதி எல்லோருக்கும் உண்டு என்ற நியதியின் அடிப்படையிலே தான்—அவர்கள் சொன்ன மதுரை நகரின்னுடைய விஷயம் என்ன என்பதை உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரைக் கேட்டால் தான் அதனுடைய நிலைமைகள் தெரியும். இப்போது அதனுடைய நிலைமைகளை விளக்குகிற நிலைமையில் நான் இல்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், பொதுவாக, வைக்கப்பட்ட பெயர்கள்—ஏற்கனவே தெருப்பெயர்கள் மற்றவைகள் வைப்பதில், நகர் பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றுகின்ற அத்தகைய நிலை இல்லை. கட்டிடங்களைப் பொறுத்துத் தான் ஏற்கனவே முடிவெடுக்கப்பட்டதே தவிர, மற்றவைகளைப் பற்றி எதுவுமில்லை என்பதை இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

அதைப்போல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 3 மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்துவதைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் ஒட்டுமொத்தமாக, ஒரேவிதமான ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கருத்தை உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மசோதா வரும்போது, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

கூட்டுறவுத் துறைகளுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டியதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை நான் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கை வந்தபோதே சொன்னேன். 29 ஆயிரத்து சில்லறை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும். அவைகளுக்கு தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்ற முனைப்புள்ளத்தோடு அதற்கான சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர் சேர்த்தல், மற்றவைகளுக்கு அவகாசம் கொடுத்து, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக, படிப்படியாக—49 வகையான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருப்பதால்—படிப்படியாக நடத்த வேண்டும். அடிமட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாநில மட்டம் என்று நடத்துகின்ற அளவுக்கு அதற்கான நாட்கள் மற்றவைகள் எல்லாம் குறிக்கும் படியாகவும், உறுப்பினர்கள் சேர்ப்பதற்கான காலம், அதற்குப் பிறகு அடிமட்டத்தில் நடப்பதற்கான காலம், எந்தந்த வகையில் எந்தந்த சங்கங்கள் நடத்தலாம் என்ற அளவிற்கும், முதற்படியாக, பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எல்லாம் நடத்தலாம் என்ற அளவிற்கும் மற்றவைகளை வைத்து இருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 10,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 10 ஆண்டுக் காலத்திலே ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

தொடர்ந்து இருந்துகொண்டு வருகிற நிலையும் கூடாது. தனி அலுவலர்கள் இருக்கிற நிலைமையும் கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து, இங்கே இருக்கின்ற புது உறுப்பினர்கள், பழைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய கொள்கை. அந்த அளவிலே நடைபெறவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து தான் இந்த அரசு பணியாற்றி வருகிறது என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலேயும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்கின்ற சீரிய யோசனைகள், கருத்துக்கள் ஆகியவற்றினுடைய அடிப்படையிலேயும் நாம் பணிகளை மிகச் சிறப்பறியுமாறு நடத்திக் கொண்டு வர முடிகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், எல்லாத்

1987 மே 8]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

துறைகளைச் சேர்ந்த செயலாளர்கள், அந்தந்தத் துறைகளிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் மற்றவர்களுடைய நல்ல ஒத்துழைப்பு, ஆதரவினுடைய அடிப்படையிலேதான் இந்த அரசு தன்னுடைய பணிகளைச் செம்மையுறச்செய்ய முடிகின்றது.

இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய மாநிலம் கடுமையான வறட்சி நேரத்தில்கூட ஓவர்டிராஃப்ட் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு 1982-83, 1983-84-லே கூட நாம் ஓவர்டிராஃப்ட் வாங்காத அளவுக்கு சமாளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நிதிநிலைமையில் நாம் ஒரு தனி நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாக நடத்த முடிந்தது என்று சொன்னால்—தனிப்பட்டவர்கள் என்று அல்ல—இந்த அரசுத் துறையிலே இருக்கிற அத்தனை துறைகளுடைய ஆதரவும், அதற்கு ஆதரவு தருபவர்களுடைய எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலேதான் இவற்றையெல்லாம் சிறப்பாக நம்மால் நிறைவேற்ற முடிந்தது.

அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார். அப்போது இந்தியாவினுடைய ரிசர்வ் வங்கியின்கவர்னராக இருந்த திருமன்மோகன்சிங் அவர்கள் ஹைதராபாத்திலே இருந்தபோது ஒரு மாநாட்டிலே பாராட்டி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பற்றி—தமிழகத்திற்கு வந்த போதும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

5, 6 தினங்களுக்கு முன்னால் வந்த கம்பட்ட்ரோலர் அண்டு ஆடிட்டர்ஜெனரல் ஆஃப் இந்தியா அவர்கள் சொல்லும்போது, வரி வசூல் செய்வதில் மற்ற எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் தமிழக அரசு திறம்பட தன் சாதனைகளைப் புரிந்து இருக்கிறது என்றும், 1984-85, 1985-86-இல் பாராட்டுவதற்குரியதாக அது அமைந்திருக்கிறது என்றும், 1,572 கோடி வசூல் செய்வதில் அது சிறந்ததொரு இடத்தைப் பெற்று இருக்கிறது என்றும் பாராட்டி விட்டு, அதுமட்டுமல்லாமல், வரி விதிப்புக் கொள்கையை வகுத்து, எவ்வளவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறதோ தமிழக அரசு, அதற்குப் பிறகு வசூலிக்கும், வரி விதிப்பினுடைய எதிர்பார்ப்பிற்கும் அதிக 'கேப்'—வேறுபாடு இல்லாத அளவிற்கு திட்டத்தை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்துவதில் மிகத் திறம்பட, இந்தியாவில் இருக்கிற வேறு எந்த மாநிலத்தினையும் விட மிகச் சிறப்பான முறையில் தமிழகம் இருக்கிறது என்றும், கம்பட்ட்ரோலர் அண்டு ஆடிட்டர்ஜெனரல் ஆஃப் இந்தியா சில நாட்களுக்கு முன்னாலேகூட பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் தனிப்பட்ட நிதித் துறைக்கு மட்டுமல்ல அந்தப் பாராட்டு. எல்லாத் துறைகளுக்கும் சேர்த்து, எல்லோருக்கும் சேர்த்து பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு தந்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1987 மே 8]

குடிசைகள் தீ மற்றும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டால் தற்போது ரூ. 300 அவர்களுக்கு தருவது என்று ஒர்திட்டத்தை வகுத்து உதவி செய்கிறோம். இனிமேல் அதற்கு ரூ. 400 தருவது என்றும் பாதியாக—அறைகுறையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 150 என்றிருந்ததற்குப் பதிலாக இனி ரூ. 200 வழங்குவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறி இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவுக்கு முழுமையான ஆதரவைத் தர வேண்டும் என்று கோரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரையும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, அரசுத்துறையைச் சார்ந்த அத்தனை பேருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 24/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 24/1987) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) வேளாண் வருமான வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. செஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் முடிவு எண் 20/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

*1987 ஆம் வருடம் மே மாதம் 7 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.